

Collegium

Revista Colegiului Național "Octavian Goga" Marghita

An 2 • Nr. 2 • Iunie 2007

“În școală avem profesori și elevi deosebiți”

- **Interviu cu d-na prof. SIMONA SARCA, director adjunct la Colegiul Național “Octavian Goga”**

Reporter: Ce v-a determinat să concurați pentru ocuparea postului de director adjunct?

D-na dir. adj.: În primul rând am fost motivată de dragostea pe care o am pentru elevi și pentru colegii din școală. A fi director adjunct într-o școală nu înseamnă putere, ci dedicare față de oameni care nu te înțeleg întotdeauna, dar pe care trebuie să îi conduci, să-i reprezintă.

De când lucrez în învățământ mi-a plăcut să mă implic în activitățile școlii și am simțit că ajungând în această funcție pot realiza un lucru bun pentru toți cei din această școală.

Meseria de dascăl este foarte grea, pentru că în mânările noastre stă educarea tinerilor, dar să-i conduci pe dascălii necesită mult tact și stăpânire de sine, însă cred că printr-o bună comunicare și înțelegere vom reuși să ne atingem țintele propuse.

Reporter: Care considerați că ar fi cel mai important lucru de făcut pentru îmbunătățirea activității instructiv-educative în școala noastră?

(continuare în pag. 2)

“Fõleg tanárnak tartom magam”

- **Interjú NAGY GABRIELLA tanárñovel, a margittai Octavian Goga Fõgimnázium aligazgatójével**

Riporter: Miért vállalta el a tanárñö az igazgató-helyettesi felkérést?

Tanárñő: Az igazgató-helyettesi szék betöltésére felkérést kaptam. Ez természetesen engem is meglepett, de ugyanakkor el is gondolkoztatott. Azok, akik rám gondoltak, vajon miért is tették ezt? Az ember hiú, és léleksimogató volt az, hogy elismerik azokat az érdemeket, melyeket tanárként, pedagógusként és osztályfõnökként eddig az asztalra tettem.

A mostani feladatot egy új kihívásnak tekintem, melyben újra kipróbálhatom magam.

Fontosnak tartom elmondani, hogy mind a mai napig fõleg tanárnak tartom magam, mert szeretek a fiatalok körében lenni, rám is fiatalítólag hatnak, ők nem hagynak betokosodni.

Riporter: Mit tart elsõdleges fontosságúnak és megvalósíthatónak az O.Goga Fogimnáziumban, amellyel az oktató-nevelõ tevékenység jobbá és hatékonyabbá tehetõ?

(folytatása a 2 old.)

"În școală avem profesori și elevi deosebiți"

● Interviu cu d-na prof. SIMONA SARCA, director-adjunct la Colegiul Național "Octavian Goga"

D-na dir. adj: În școală avem profesori și elevi deosebiți, care au făcut ca rezultatele obținute de școala noastră la olimpiade și concursuri să ne așeze pe un loc de frunte în județ.

Ce am putea îmbunătății în activitatea instructiv-educativă? Cred că primordial ar fi să se lucreze într-un singur schimb. Atât elevii cât și profesorii și-ar putea organiza timpul mult mai bine, s-ar putea desfășura mai multe activități atât de pregătire cât și extrașcolare. În școală orice copil își formează o concepție despre lume și viață, aici petrece 30-35 ore/săpt. și cred că dacă au în față oameni cu principii morale, fi vor copia, le vor urma modelul, vor ajunge la fel. Deci contează mult atitudinea noastră față de ei.

Reporter: Ce credeți despre starea actuală a educației în țara noastră și în lume?

D-na dir. adj: În ceea ce privește starea actuală a învățământului românesc nu putem decât să fim optimiști, să sperăm într-o stabilizare pentru că încă ne aflăm într-o perioadă de tranziție. Se schimbă miniștrii, se modifică programele, elevii sunt dezorientați, absolvenții de facultăți nu mai doresc să intre în sistem, dar Să sperăm că totul va fi bine.

*Interviu realizat de
prof. Iosif Blaga*

"Fările tanărnuț tartom magam"

● Interjú NAGY GABRIELLA tanárñovel, a margittai Octavian Goga Fõgimnázium aligazgatónójével

Tanárñ: Nem szeretem a "bezzeg az én időmben" címû frázisokat, mert a múltba nem szabad beletemetkezni. A tásadalom, és ezen belül az iskolai intézményrendszer is, állandó átalakulásban van. Mi a ma és jövõ kihívásaira kell felkészítsük a diákjainkat. A tantervek ugyanúgy kötnek minket is, mint bármely tanárt, de szeretnénk, ha a súlypont a lexikális tudásról az alkalmazható tudásra terelődne. Ehhez persze nem csak a diákoknak, hanem a tanárok egy részének is mentalitásváltásra lesz szüksége. Azonban a kisebb-nagyobb változások között nem szeretnénk, ha a fürdõvízzel együtt a gyereket is kiöntenénk. Tehát a lényeg az, hogy õ érezze jól magát ebben az intézményben, találjon lehetőséget a fejlõdésre, és alapozhassa meg az élethosszig tartó tanulását. Ami azonban rendkívüli mértékben zavar a diákok részérõl, az a rongálás, a közös "vagyom" meg nem becsülése. A felvetõdõ kérdés a miért, s erre tölük, a diákoktól, várom a választ. Ez az, amire még én is rámondom, hogy bezzeg az én időmben.

Riporter: Mit gondol az oktatás jelenlegi romániai állapotáról és az Únióbeli állapotokról?

Tanárñ: A jelenlegi oktatási rendszert olyan személyek dolgozták ki, akik a jelenlegi valóságot nem ismerik, nincsenek minden nap kapcsolatban az iskolákkal. A fõ hangsúly az elméleti és lexikális oktatáson van, nem pedig az olyan ismeretekre való rávezetésben, melyek a mai, nagyon is változó világban való eligazodásban segítenek. A tanterveket és más szabályokat előkészítõ szervezetek a valóság feltérképezése után kellene véglegesítések döntései, ugyanis a valóság legtöbbször más, mint amilyennek fentrol látszik.

Több szabadságot kellene adni a tulajdonképpeni fõszereplöknek; a tanárnak és a diáknak, utóbbinak fõleg középiskolai szinten.

A központi EU-s szabályozásról az a véleményem, hogy az EU nagyon sok és nagyon különbözõ országból áll. Nem hiszem, hogy egy szabvány röhuzható mindenki. Biztos minden országban vannak jól működõ részterületek, például nyelvtanulás, testnevelés, olvasásértés, stb. Ezeket kellene specifikussá tenni a többi ország számára, majd ezt követõen a többi iskola, illetve osztály, végül, de nem utolsó sorban, gyermek számára.

Blága L. József

COLECTIVUL DE REDACTIE: Director prof. Marcel Emil SAS, director adj. prof. Adriana Simona SARCA, prof. Daciana Anca DEMETER, prof. BLAGA Iosif, prof. Florica SĂRAC, prof. Dana IUHAS, prof. Anca ILIES, prof. Zenovia Mirela MIHUC

Cel care a fost

Începutul unei noi epoci în viața Colegiului Național Octavian Goga prin schimbarea noii conduceri nu înseamnă că uităm de cei care au condus instituția noastră cu responsabilitate și perseverență până acum. Domnul profesor Bajko Francisc este unul din tre acese personalități. Cu aceste considerente, l-am întrebat pe domnul profesor:

1. Cu ce gânduri schimbați rolul de director adjunct cu rolul de simplu profesor?

Un proverb românesc spune că "Schimbarea șefilor este bucuria nebunilor". Schimbarea directorilor este necesară, deoarece după un timp intervine obișnuința, rutina, saturația și omul, conducătorul, după ani buni, acționează mașinal, ca un robot. Eu am fost director trei legislaturi, respectiv am fost numit în 9 iunie 1994. Atunci încă nu apăruse Statutul personalului didactic, Legea 128/1997 și nici Legea Învățământului, Legea 85/1995. Pe urmă am dat concurs pentru ocuparea postului de director adjunct în 1998 și în 2003. Am fost director până-n 17 martie 2007, deci 13 ani.

Eu am iubit școala. Lucrând în două ture mereu am fost la școală, nu doar înainte de masă, ci și după masă. Am urmărit pulsul școlii, prezența la ore, buna desfășurare a programului școlar.

Pot să spun cu mâna pe suflet: nu este o mai mare placere decât să-i înveți pe alții, să mergi la clasă și să transmiți cunoștințe, să evaluezi, să nu ai alt gând decât lecția, binele elevului, rezultatele lui, care în fond sunt și rezultatele tale.

Mulțumesc familiei mele, soției și copiilor, pentru ajutorul și înțelegerea acordată în acești ani, când de multe ori mi-am neglijat familia, pentru binele școlii. Ei au fost cei vitregiti, cei dezavantajați.

Mi-a plăcut să fiu șef, conducător,

manager, dar vine o vreme, și peste câteva zile - la 27 aprilie 2007 - împlinesc 60 de ani, când omul trebuie să înțeleagă: gata, a fost de ajuns, e vremea celor tineri, trebuie lăsați și ei să învețe ABC-ul managementului.

Deci la vremuri noi, oameni noi, nu tot noi!

2. Cum apreciați activitatea dumneavoastră de până acum?

Pentru mine nu a fost greu să mă acomodez cu funcția pentru că înainte de 1989 am mai fost 10 ani director cu problemele muncii educative. În perioada de tranziție nu a fost ușor să fii director, trebuia să chibzuiești bine banul public și să menții nivelul performanțelor școlare.

În timpul mandatelor mele școala noastră a primit un nume, care se va transforma în renume: la 1 Decembrie 2004 numele școlii s-a transformat din Liceul Industrial de Petrol în Grupul Școlar "Octavian Goga", iar în 2007, prin Ordin al Ministrului, s-a transformat în Colegiul Național "Octavian Goga". În urma introducerii grupelor de excelență rezultatele nu s-au lăsat așteptate.

Am obținut locul I pe țară la fizică, locuri II, III și mențiuni la chimie și biologie, informatică, limba și literatura maghiară și multe

premii la etapele județene.

În perioada în care am fost director am răspuns de buna desfășurare a procesului instructiv-educativ. Am avut totdeauna în vedere să fiu un om echilibrat, să asigur un climat propice de lucru, o atmosferă plăcută, fără certuri și tensiuni, fără stress inutil.

Munca fără odihnă nu e sănătoasă. În 1997 am făcut hipertensiune arterială care a dus la ruptura unui vas de sânge. Dar Dumnezeu a avut un plan cu mine, am scăpat și mi-am continuat activitatea, însă am avut grija să nu mai pun totul la suflet. Am colaborat bine cu toți directorii mei: Tiglea M., Betuker J., Vărșendan C. (2 legislaturi), Stan Gh., Sas M., Lupău Gh. Am fost un om de echipă, mi-am făcut datoria cu conștiințiozitate, fiind iubitor de ordine și punctualitate.

În timpul cât am fost director s-a pus acoperișul pe școală, s-a introdus încălzirea pe gaz metan la școală și la internat, s-a făcut o copertină la Internat pentru nunți și festivități de sărbătorirea absolvenților, s-a inaugurat bustul poetului "Octavian Goga", opera sculptorului Kruch Otto Nicolae și cele două plăci comemorative de la intrare, s-au pus geamuri și uși termopan, s-a construit o nouă sală de sport.

Pentru noua conducere doresc mult succes la concursul pentru ocuparea postului de director și să aibă și ei rezultatele noastre peste ani.

Aș încheia cu două maxime:

"Dacă vrei să cunoști caracterul unui coleg pune-l în funcție!"

"Dacă vrei să ajungi "sus", ai grijă pe unde calci, deoarece tot pe acolo vei coborî".

Interviu realizat de
prof. Blaga L. Iosif

OLIMPIADA NAȚIONALĂ

sau cum se face performanță

Primul contact pe care l-am avut cu olimpiada de biologie a fost în anul 2003 când m-am prezentat la faza județeană cu speranța de a lua o mențiune. Am învățat cât am crezut eu că este necesar și...surpriză! Am luat premiul I. La vremea aceea, în clasa a 7-a, premiul I la faza județeană era cea mai mare performanță la care nici nu aveam curajul să visez. Neorganizându-se etapa națională pentru clasa a 7-a, am rămas cu satisfacția (pe atunci foarte mare) a premiului I.

În clasa a 8-a nu mai era olimpiada de biologie, și din aceasta cauză am participat la chimie. Nici acolo nu speram prea mult dar m-am calificat la etapa națională și astfel am aflat ce înseamnă o competiție de acest nivel. Mi-a plăcut foarte mult modul de organizare, am avut ocazia de a cunoaște colegii cu care îmi puteam împărtăși pasiunea și care aveam același scop: un loc pe podium. Din păcate, concursul e concurs și doar trei persoane iau locul pe podium. De la bucuria că m-am calificat la națională am trecut la dezamăgirea de a pleca fără premiu. Dar mi-a plăcut atât de mult încât mi-am promis să particip la națională în fiecare an ce urma.

Ajunsă la liceu, a revenit ideea olimpiadei de biologie dar chimia încă mă urmarea. N-am vrut să renunț la niciuna, așa că după faza județeană am fost într-o mare dilemă. Când am aflat că am dreptul să particip la două olimpiade naționale și că acestea nu se suprapun am luat hotărarea de a le ataca pe amândouă. Dar dezamagirea a fost din nou

mare, altă participare la națională și altă mențiune. Toată lumea spune că e important să participe și că e o mare performanță să ajungi acolo, dar nimeni nu înțelege faptul că odată ajuns acolo cresc și așteptările de la sine și momentul în care vezi că ești aproape de a lua un premiu dar l-ai

miu ar trebui să dau niște explicații în legătură cu absențele și cu lipsa notelor la celelalte materii. Dar mi-am dat seama că nu pot câștiga un lucru mare dacă nu renunț la multe altele mai mici (dar de asemenea, destul de importante), așa că m-am decis să mizez totul pe o carte și să

las toată școala pentru biologie. Unii profesori au înțeles, alții nu. Dar eram prea decisă să iau premiul. În acest fel am realizat faptul că dacă vrei ceva cu adevarat și ești dispus să faci orice efort pentru acesta, îl poți obține. Nimic nu e imposibil.

Revenind la afirmația despre modul cum cresc ambiiile de pe-o zi pe alta, deși am premiul I, la care acum câțiva ani nici nu încercam să visez, un gram

de dezamăgire tot există din cauză că nu am intrat în lotul național (format din elevii care participă la faza finală, Etapa Internațională) și din această cauză astazi fac o altă promisiune: anul viitor particip la internațională și poate mă întorc cu o medalie în buzunar. Pentru asta sunt din nou dispusă să renunț la tot ce am renunțat anul acesta și poate la multe altele. Pentru că mi-o doresc.

Sfatul pentru cine vrea să facă performanță într-un domeniu este să lase totul la o parte pentru că pentru a obține ceva trebuie să depui un efort și să nu aștepți să-ți cadă din cer.

Satisfacția din final, recunoasterea și respectul celorlați și avantajele de pe urma unui premiu nu se compară cu nicio medie de 10 la școală.

Yacoob Sumaya
(cls. a XI-a A)

pierdut, te face să te ambiționezi și să-ți promiti că anu viitor vei face ceva mai bun.

Mulți spun că e imposibil să ieți un premiu la faza națională, mai ales premiul I, mulți spun că premiile sunt "aranjate". La un moment dat am ajuns și eu să cred asta, și chiar mi se părea imposibil să obțin premiul. Dar totuși, anul trecut am spus că dacă nu iau premiu nu mai ies din casă de rușine. M-am mobilizat, am făcut rost din timp de toate cărțile de care am avut nevoie. Mi-am dat seama că e nevoie de enorm de mult voință și că pentru a face ceva la olimpiadă trebuie să îți dorești asta mai mult decât orice altceva.

Am sacrificat nopti de somn, zile de școală (am renunțat la celelalte materii, fără să-mi mai pese de note), ore de timp liber. Chiar aveam o teamă de faptul că dacă nu iau pre-

Gândind la Europa

● O discuție între lect. univ. mst. Gheorghe Lupău, director general al Filialei Marghita a Universității de Vest "Vasile Goldiș", și prof. Victor Cormoș

VICTOR I. CORMOȘ: D-le Director Lupău, avem un subiect de convorbire extrem de provocator.

GH. LUPĂU: Așa este. Tema nu este de ieri sau numai de azi ci și-a păstrat cu siguranță continuitatea: Europa ne privește severă într-o perioadă în care se modifică conceptele și se caută alte soluții de rezolvare a crizelor de tot felul, a celor politice în primul rând, economice și de piață în principal și a crizei de găndire și culturale în particular.

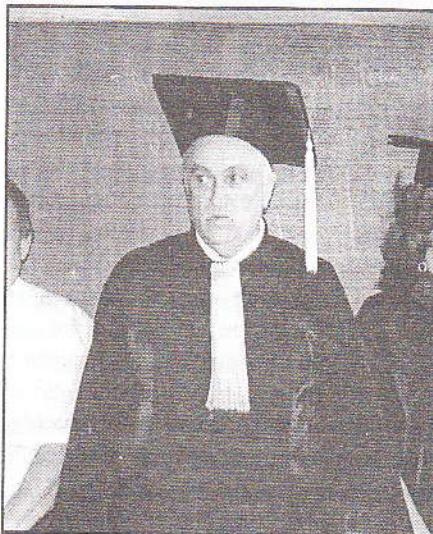
VIC: În secolul al XVIII-lea istoricul Paul Hazard deschidea cu superbul său eseu *La crise de la pensée européenne* nebănuitele perspective eseistice și speculative cu privire la destinul Europei. Rămâne de neuitat faptul că gânditorul francez se referea cu precădere la eforturile secolului său de a găsi finalmente soluțiile fericirii, ca ideal al vieții pe care o exaltaseră mai înainte marile curente culturale: Renașterea, Umanismul și Iluminismul.

GH. L.: Astăzi s-a emis ipoteza existenței unei Europe pe înțelesul tău, cu o perceptie individualizată a timpului pe care o poate avea europeanul.

VIC: Europeanul de cultură?

GH. L.: Și nu numai el, firește, ca și noua perceptie a aşa ziselor euro-mituri.

VIC: Rezultă cu alte cuvinte ca Europa și-a câștigat prestigiul de a fi mereu regândită cu fiecare moment de criză pe care îl stră-

bate umanitatea. Umanismul și Renașterea sunt curentele culturale și ideologiile de forță care au imprimat pentru eternitate pecetea distinctivă a spiritului european. Europa deține de fapt cultura. Cultura este a Europei.

GH. L.: Dar civilizația?

VIC: Aceasta este o altă problemă ce ține de globalizare, fenomen pe care propun să-l abordăm într-o conversație viitoare.

GH. L.: De acord.

VIC: Vă simțiți cetățean cu drepturi depline?

GH. L.: Dar tu?

VIC: Eu nu mi-am pus această întrebare, deși e la modă acum să se interoga despre legitimitatea drepturilor. Consider însă, pentru a nu cădea în ridicol, că libertățile democratice câștigate prin revoluție sau alte mișcări sociale rămân decisive și au percutanță lor. Eventual pot fi făcute corectii și adaosuri. Văicăreală care este din nefericire tot timpul la modă,

nu mai are nici un rezon. Cred și eu, ca orice cetățean european, că impactul direct al integrării se simte și va fi resimțit.

GH. L.: Să pătrundem puțin în adâncimea și substanța problemei.

VIC.: Desigur. Nu se poate ignora informația privind noua tehnologie din toate domeniile. E important ca școala să ofere posibilitatea informării tinerilor privind modul de a-ți găsi "perechea" în afaceri europene; participarea la seminarii de informare și instruire a individului de afaceri.

GH. L.: Ce crezi despre benedictiunea Papei?

VIC.: Sanctitatea Sa, Papa Ioan Paul al II-lea, este omul planetar, care a găsit soluția definitivă a condiției Bisericii în noul mileniu: principiul funciar al moralei creștine cu care ne-a învrednicit Hristos și ecumenismul.

GH. L.: Gândindu-ne la Europa să spunem aşadar că moștenirea vechilor ideologii a dispărut iar noile orizonturi nu pot fi decât cele înscrise în testamente și evanghelii pentru realizarea măntuirii la care este chemată să participe întreaga umanitate. Invitația lui Hristos, consemnată în Evanghelii, rostită atât de simplu și de convingător ucenicilor săi: "urmează-mă", este de fapt chemarea la împlinirea Ființei prin credință.

(Marghita, 31 martie 2007)

POSTMODERNITATEA ȘI STATUTUL VALORILOR

"Homo religiosus"- dimensiunea cea mai importantă a ființei a fost înțeleasă și conturată încă din cele mai vechi timpuri ale existenței umane, din Antichitate. Termenul descrie latura spirituală umană ce asigură legătura ființei cu transcedentul, cu altă lume decât cea materială care e instabilă și trece. Marile cărți, reperele ideologice, apar și ele în perioada veche a umanității: Vedele la indieni, Cartea Mortilor în cultura egipteană, Biblia la evrei, preluată apoi de toți creștinii, trasând anumite limite, ajutând la educația spirituală, stabilind unele concepte considerate apoi valori. Pe parcursul evoluției culturii, traseul societății umane se dovedește a fi unul canonic, normat. Fiecare perioadă istorică și culturală în parte preia aceste valori le interpretează într-o manieră proprie și se raportează la ele într-un mod special. Mari curente ca Evul Mediu, Renașterea, Romantismul, Modernismul chiar dacă nu susțin idei similare au în comun faptul că promovează anumite concepții pe care le ridică la stadiul de valori: omul (Umanismul), frumusețea, echilibrul (Antichitatea), morala (Puritanismul - Evul Mediu). Postmodernismul, perioadă care începe în ultimele decenii ale secolului XX și se întinde până azi, face excepție tocmai prin faptul că încalcă regula de funcționare a celorlalte. El nu promovează nici o valoare ci se manifestă tocmai prin contestarea valorilor, prin decanonizare, ieșire de sub orice soi de constrângere. Această ideologie a devenit azi, mai mult ca oricând, un stil

de viață însușit de societate, ideile de la nivel cultural extinzându-se și la nivel comportamental. Din punctul de vedere al creștinismului, ideologie considerată de noi păstrătoare a valorilor umane, postmodernismul se manifestă ca un factor de dezechilibru. Atmosfera specifică creată este una de ambiguitate, neclaritate, astfel că azi devine tot mai dificil să disociezi adevărul de neadevăr. Ideea de bine este și ea foarte relativizată, postmodernismul putând asocia mai multe forme de bine opuse. La nivel social, instituția familiei este profund zguduită. În această perioadă în America, peste 50% din căsnicii se încheie cu divorț iar numărul copiilor ce se nasc în afara familiei îl depășește pe cel al copiilor cu părinți stabili. Fenomenul de depeizare se manifestă prin imposibilitatea de a face diferență între lumea reală și lumile virtuale. Acum câțiva ani, un licean stârnește un scandal național în SUA, împușcându-și jumătate din colegi. Ulterior se constată că băiatul nu mai putuse să facă diferență între realitate și jocurile pe calculator unde petrecuse ore întregi.

Desanctificarea temeliilor creștinismului face și Dan Brown în "Codul lui Da Vinci", unde, sub o intriga de roman polițist, pune în discuție statutul Mântuitorului, diferit de cel propovăduit de credința tradițională, promovând ideea unei relații a acestuia cu Maria Magdalena ce ar fi fost investită de El și pusă la conducerea Bisericii, cei doi având o fiică, Sarah, ce ar duce mai departe neamul lui Isus până azi.

Informațiile sunt deduse de doi profesori de artă veche și de o polițistă specializată în decriptarea mesajelor codate, din celebrul tablou al lui Da Vinci (mare artist al Renașterii, excentric religios, homosexual declarat)- "Cina cea de taină". Autorul desacralizează astfel persoana Mântuitorului, fi contestă puterea, convingerile absolute și traiul absolut curat pământesc.

Însă în ciuda derivei ce plutește la nivel ideologic, în ciuda felului neclar și tulbure de manifestare și comportament al societății, dacă punem în discuție o apropiată dispariție a valorilor, ajungem să confruntăm opinii religioase importante și să difuzăm o stare de dezamăgire inutilă. Ele nu vor dispărea niciodată. Ele sunt susținute de cei care le caută, le prețuiesc și le practică. Creștinismul, substanță ideologică și spirituală ce însuflarește spațiul nostru și nu numai, are în el însuși garanția durabilității, deci a păstrării valorilor până la capăt. Întotdeauna au fost contestatari și uzurpatori însă oricât s-ar înmulții aceștia vor rămânea și păstrători. Un mare gânditor român, Petre Tuțea, în cartea sa "322 de vorbe memorabile ale lui Petre Tuțea" (Ed. Humanitas, București, 2006) spunea că adevărul se trăiește nu se cunoaște. Nimeni nu o să cunoască adevărul absolut dar orice fărâmă de dragoste, orice gest plin de bunătate, orice stare de pace sufletească sunt incontestabil semne ale vieții adevărate în noi, venind din Dumnezeu. Valorile trăiesc deci prin oameni.

Bota Cristian

Biblioteca

Cea mai veche bibliotecă de pe teritoriul țării noastre este cea înființată în sec. al XII-lea la Mănăstirea Igris din vestul Aradului, aparținând călugărilor cistercieni. Treptat, încep să se constituie biblioteci la mănăstirile Tismana, Bistrița, Putna, Neamț, Peri, Voivozi (Bihor).

Etapa următoare constă în înființarea bibliotecilor boierești (vezi biblioteca stolnicului Constantin Cantacuzino - sec. al XVII-lea) și a celor domnești (cum ar fi cele ale domnitorilor Șerban Cantacuzino, Constantin Brâncoveanu, ale Mavrocordătilor sau a lui Dimitrie Cantemir); aceste biblioteci cuprindeau cărți fundamentale, atât românești, cât și străine, din domeniul: filosofic, teologic, juridic, lingvistic sau literar.

Bibliotecile școlare de tip gimnazial și liceal se formează începând cu sec. al XVI-lea (la Cotnari, Brașov, Târgoviște, Sibiu, Alba Iulia,

Oradea).

De asemenea, o contribuție substanțială la dezvoltarea bibliotecilor românești o are Școala Ardeleană în perioada căreia se formează ample biblioteci la Blaj, Năsăud, Arad, Oradea.

Prima mare bibliotecă publică românească a fost înființată în 1836 la Colegiul Sf. Sava din București și reorganizată în 1859, după principii moderne (aceasta ar putea fi considerată predecesoarea Bibliotecii Naționale a României). Cinci ani mai târziu - în 1864 - ea capătă denumirea de Biblioteca Centrală a Statului.

La Iași, în 1839, ia ființă Biblioteca Academiei Mihăilene care în 1860 devine Biblioteca Universității Iași și care azi se numește Biblioteca Centrală Universitară "Mihai Eminescu".

Un număr mare de biblioteci sășești s-au înființat în Transilvania prin acțiunile Asociației transilvane pentru literatură română și cultura poporului român (ASTRA, formată la Sibiu în anul 1862).

În anul 1864 se înființează Universitatea București care avea și bibliotecă; în 1872 se înființează Biblioteca Centrală Universitară "Lucian Blaga" din Cluj, iar în 1867 Biblioteca Academiei Române.

Bibliotecar, Stan Elisabeta

Atmosfera în pericol

Aerul pe care-l inspirăm este parte din atmosferă, amestecul de gaze ce acoperă globul pământesc. Acest amestec de gaze asigură viața pe pamânt și ne protejează de razele daunătoare ale soarelui.

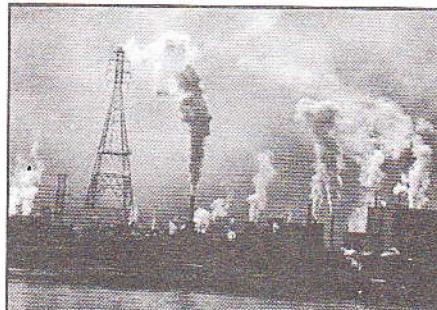
Atmosfera este formată dintr-un amestec de gaze de cca. 10 gaze diferite, în mare parte din azot (78%) și oxigen (21%). Acel 1% rămas este format din argon, dioxid de carbon, heliu și neon.

Echilibrul natural al acestor gaze atmosferice care s-a menținut timp de milioane de ani, este amenințat acum de activitatea omului. Aceste pericole ar fi efectul de seră, încălzirea globală, poluarea aerului, subțierea stratului de ozon și ploile acide.

Gazele deja existente în atmosferă trebuie să rețină căldura produsă e razele solare reflectate de pe suprafața Pământului. Fără acestea, pământul ar fi atât de rece, încât ar îngheța oceanele și ar muri toare viețuitoarele.

Însă atunci când, din cauza poluării, crește proporția gazelor numite "gaze de seră", atunci este reținută prea multă căldură și întregul Pământ devine mai cald. Din acest motiv în secolul nostru temperatura medie a crescut cu o jumătate de grad. Oamenii de știință sunt de părere că această creștere de temperatură va continua, și, după toate așteptările, până la mijlocul secolului următor va ajunge la valoarea de 1,5 - 4,5 grade C.

Stratul de ozon din stratosferă ne protejează reținând razele ultraviolete ale soarelui. Deoarece în zilele noastre a crescut mult folosirea hidrocarburilor

chlorinate, fluorinate (freoni) în flacoanele cu aerosoli, frigidere, detergenti și polistiroli, aceste gaze au ajuns în aer în cantități mai mari decât cele care puteau fi suportate de atmosferă. Pe măsură ce se ridică, se descompun, formându-se cloridioni, care atacă și distrug stratul de ozon.

Ploaia acidă se formează atunci când dioxidul de sulf sau oxizii de azot - ambele rezultate ale poluării industriale - se amestecă în atmosferă cu aburii de apă. Păduri întregi au dispărut din această cauză.

Zi de zi ajung în aer cantități enorme de gaze de eşapament. Cândva fenomenul s-a limitat doar la zonele puternic industrializate și orașe. Metodele de agricultură intensivă care s-au extins în întreaga lume au contribuit la creșterea cantității gazelor poluante, precum și la producerea unor substanțe poluante cum ar fi ierbicidele, insecticidele etc.

Gazele freonice deteriorează stratul de ozon, deschizând calea spre pământ a componentelor dăunătoare din radiațiile solare.

Ce putem face ca atmosfera să nu mai fie în pericol și să reducem poluarea ???

În zilele noastre atenția este orientată din ce în ce mai mult spre problemele de mediu. Multe dintre guverne iau în considerare subiectele "verzi". În întreaga lume păstrarea resurselor energetice este o problema acută. Dacă consumăm mai puțin curent și călătorim mai puțin cu mașina, putem reduce cantitatea materiilor organice utilizate pentru producerea curentului electric și a combustibilului.

În numeroase țări vântul și energia solară sunt utilizate ca sursă de energie alternativă. Va trece însă mult timp până ce acestea vor înlocui în totalitate materiile prime organice.

În întreaga lume sunt pornite campanii care încearcă să convingă guvernele să renunțe la distrugerea pădurilor ecuatoriale.

Un lucru care ar putea fi realizat și de colegiul nostru este acela de a forma un centru de ecologie care să reducă poluarea în orașul nostru, iar noi elevii să ajutăm, prin voluntariat, la acest centru ecologic.

Un singur lucru este cert: în zilele noastre nu mai putem spera să respirăm aer curat.

Atmosfera este în pericol, ca urmare este în pericol întregul mediu de viață. Este nevoie de un control riguros și de măsuri radicale pentru ca viitorul atmosferei să fie sigur.

Tîrnovan Marius (cls. a X-a D)

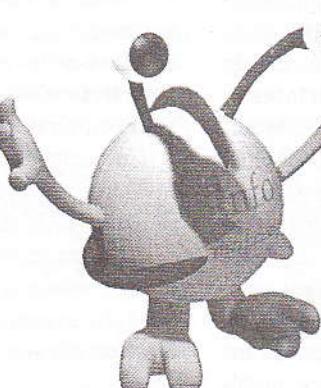
Colegiul Național "Octavian Goga" Marghita, învingător și în acest an la InfoMatrix

Concursul Internațional de Proiecte InfoMatrix se află la a V-a ediție, atrăgând peste 1000 de tineri elevi din peste 32 de țări, anual, pentru a concura cu cele mai bune proiecte științifice și a devenit din ce în ce mai cunoscut.

Concursul permite elevilor și studenților o experiență de cinci zile la București, de schimburi culturale și științifice; pune accent pe importanța științei și IT, încurajând un mare număr de tineri să-și manifeste interesul pentru cercetare. De asemenea este o sansă și pentru profesori de a-și măsura efectiv capa-

citățile de predare și de lider.

Concursul este structurat pe patru categorii de proiecte: Artă pe calculator, Programare, Pagini web și Hardware. Este al treilea an când aducem în școală o medalie de aur. Anul acesta aceasta a fost câștigată de elevii Pop Dan și Gal Cristian din clasa a XII-a B conduși de d-na profesoară Zenovia Mihuc, iar elevii Borz Sergiu, Pop Cristian și Suiogan Lorand, din clasa a XII-a A, conduși de d-na prof. Simona Sarca au câștigat medalia de argint. (Prof. Simona Sarca și prof. Zenovia Mihuc)

Calitate înainte de toate

Conform regulamentului de organizare a unităților de învățământ preuniversitar din 2005 în fiecare școală se înființează o comisie pentru evaluarea și asigurarea calității.

Colegiul Național "Octavian Goga" din Marghita face parte dintre primele instituții în care acest organ de control interior funcționează deja începând din anul școlar 2006/2007. În legătură cu aceasta l-am întrebat pe **domnul profesor Cornelius Vărșendan**, coordonatorul comisiei.

Întrebare: Ce părere aveți despre rolul și rostul Comisiei pentru evaluarea și asigurarea calității educației?

Răspuns: În conformitate cu legea nr.87/2006 comisia are rol de evaluator intern preponderent pe rezultatele învățării cum sunt: cunoștințe competențe, valori și atitudini care se obțin prin parcurgerea

și finalizarea unui nivel de învățământ sau program de studii. Rostul comisiei este de a elabora și coordona aplicarea procedurilor și activităților de evaluare și asigurare a calității, de a elabora anual un raport de evaluare internă privind calitatea educației, de a elabora propunerile de îmbunătățire a calității educației.

Întrebare: Credeți că activitatea educativă poate fi măsurată după modelul eficienței în economie?

Răspuns: Asigurarea calității educației se referă la alte domenii și criterii față de cele economice. Dacă în economie vorbim de eficiență, în educație vorbim de eficacitate. Eficacitatea educațională constă în mobilizarea de resurse cu scopul de a obține rezultate așteptate ale învățării concretizată prin următoarele criterii: conținutul programelor de studiu; rezultatele învățării; activitatea de cercetare metodică; activi-

tatea finanțieră a școlii.

Întrebare: Cum arată colegiul nostru din punct de vedere al calității în educație?

Răspuns: Orice persoană juridică, publică sau privată, interesată în furnizarea de educație se supune procesului de evaluare și acreditare în condițiile legii. Ca să vedem cum arată Colegiul Național "Octavian Goga" din punct de vedere al calității educației vom face analiza evaluării externe (...) referitoare la domenii și criterii cum ar fi capacitatea instituției, eficacitatea educațională și managementul calității.

(N.R. Răspunsurile domnului profesor Cornelius Vărșendan se bazează pe texte documentelor oficiale în domeniul respectiv.)

Interviu realizat de
prof. Blaga L. Iosif

Film - filozofie - educație

În procesul instructiv - educativ, ținând cont de rolul esențial al inteligenței inter - și intrapersonale în socializarea elevului este nevoie de folosirea unor metode, care stimulează aceste componente ale inteligenței.

S-a dovedit că însăși însușirea cunoștințelor este condiționată de factori emoționali, motivaționali, de activizarea întregii personalități a elevului. Acest fapt este valabil mai ales în studierea științelor sociale, în special a filozofiei, al cărei scop principal corespunde tocmai funcției formative a învățării, însușirea conceptelor filozofice, a demersului filozofic fiind de fapt o conștientizare a Eu-lui, a raportului dintre om și lume. Învățarea filozofiei este inseparabilă de sensibilizarea elevilor față de problemele general umane și de exprimarea unei atitudini.

Filozofia, fiind forma cunoașterii esențiale, căutarea sensu lui mai profund al lucrurilor, nu poate să facă abstracție de la experiența concretă. A face filozofie înseamnă a trăi în același timp propria experiență de viață și experiența omenirii, înseamnă a fi deschis spre lume, spre celălalt om, înseamnă a participa la "comunicarea esențială". O idee filozofică este cu atât mai convingătoare cu cât este mai strâns legată de anumite trăiri ale concretului. Consideri că mediul cel mai adecvat pentru a realiza trăirea concretă sensibilă și pentru a face posibilă extinderea experienței individului printr-o deschidere spre adevarul existenței umane este filmul de artă. Filmul de artă înseamnă un mijloc de transmitere a unei trăiri afective, estetice, strâns legată de o situație de problemă existențială, ceea ce mobi-

lizează intelectual și afectiv personalitatea receptorului. Despre mijloacele tehnice audio-vizuale în învățare se vorbește mult, dar folosirea lor este limitată sau se reduce în general numai la aspectul informării directe a elevului despre anumite fenomene studiate cu ajutorul filmului didactic, ceea ce nu-i de ajuns dacă luăm în serios cerințele școlii de astăzi și vrem să ne bazăm pe metode active de instruire și educare centrate pe subiect, dacă considerăm procesul instructiv - educativ nu numai sub aspectul lui informativ, ci ca o dezvoltare a forțelor psihice, a gândirii, a imaginatiei, a afectivității, a simțului moral, ca formarea personalității.

Disciplina optională "Comunicare vizuală", din aria curriculară "Om și societate" la decizia școlii, introdusă experimental în școală noastră în anul școlar 2004/2005, 2005/2006 studiată în clasele a IX-a profil uman secția maghiară, s-a dovedit benefică în această privință. Din păcate această inițiativă culturală s-a lovit de tendința generală de "capitalizare" a învățământului, de prejudecățile materialiste, de lipsa motivației culturale a beneficiarului (elevi și părinți).

Cu toate acestea problema integrării filmului de artă în învățarea disciplinelor de științe socio-umane și în educație rămâne deschisă.

Ar fi un semn bun, dacă măcar am putea asigura condițiile tehnice pentru o asemenea activitate, începând cu orele de curs până la organizarea de cercuri și dezbateri atât la nivelul elevilor, cât și a profesorilor.

Prof. Blaga L. Iosif

Octavian Goga, dramaturgul

„Opera dramatică a lui Octavian Goga - afirmă Ion Dodu Bălan - nu e rodul unei simple ambiții literare; ea a izvorat din aceleasi necesități sociale și materiale ca și poezia sa, deși e posibil ca tradiția scriitorilor din Transilvania, conjugată cu preocuparea insistentă a „Astrei” de a realiza un repertoriu dramatic original, să-și fi spus și ea, într-o oarecare măsură, cuvântul.”

Se încearcă, în acest fel, o raportare mai eficientă la principiile culturale aduse nu o dată în discuție cu intenția de a se desprinde un normativ „zonal” al determinării. Fiindcă, atracția spre teatru a scriitorilor ardeleni a fost dintotdeauna sesizată, argumentându-se cu nume de scriitori: Iosif Vulcan, Ioan Slavici, Liviu Rebreanu, Lucian Blaga.

Spre deosebire de „pledoria scrisă” (așa cum era privită literatura), mai puțin accesibilă, cea vorbită (teatrul, serbările, confrințele) stabilea o legătură directă și imediată cu spectatorul sau participantul. Militantismul ardelean mascat se sprijinea pe un misionarism social-cultural în cadre etice care-și dezvoltă instrumentele favorabile: „manifestațiunile culturale, serbările confrințele, reprezentările teatrale „gazetele poporane, calendarele. De aceea, scriitorul ardelean abordează textul dramatic cu convingerea că înfăptuiește un act cultural social pentru propăsirea neamului.

Textele dramaturgice ale lui Octavian Goga încearcă să convingă prin spiritul revoluționar și mesianic. Astfel piesa sa „Domnul motor” (1914) e o incitație politică transformată în manifestație populară de solidaritate cu destinul românilor transilvăneni,

iar succesul de public al spectatorului a fost benefic pentru poetul care traversa o perioadă de criză intimă și politică. Începând cu aceasta piesă, scriitorul se edifică în vocație. Între 1914 - 1916 (anii neutralității satului român) activitatea fertilă a scriitorului demonstrează imposibila ruptură de vocația sa autentică, legată de politic, nu de estetism; de tradiție, nu de modernitate. Piesa este o demonstrație în planul esteticii sale personale.

Criticul literar Anton Cosma constată că, Octavian Goga prins permanent în lupta politică, socială și culturală, săvârșește trecerea de la viața socială la opera de artă în modul cel mai firesc și natural, realitatea și ficțiunea poetică fiind în largă și în liberă

intercomunicare. Această mișcare lină; translație este vizibilă în presă „Domnul notar”. În piesa „Meșterul Manole” însă, această caracteristică este aproape inexistentă. Totodată, el consideră că simplul argument al unei ipotetice admirări față de mitul românesc al Meșterului Manole sau la fel de simplă justificare prin intenția de a medita prin „codul” legendei asupra condiției creatorului nu aduc o motivație suficientă dacă includem în ecuație temperamentul activ și impetuos al lui Octavian Goga. De aceea, explicația efectuară unui gest livresc trebuie căutată într-un strat mai adânc al personalității sale;

Pornind de aici, putem acum desprinde fără ezitări nu atât valoarea cât semnificația generală și importanța pieselor lui Octavian Goga. Este pusă astfel în joc miza realistă, dar nu ca simplă „transfigurare”, ca „realism” de calmă-echivalare, ci ca reflecție de provocare, de convocare patetică a atitudinii, de chemare la participarea mai întâi „etică”, apoi în fapt. Aceasta e, în ultimă instanță, „vocația” lui Octavian Goga: de „agitator” etic în plan social - natural; piesele „Domnul notar” și „Meșterul Manole” - dincolo de orice alte posibile trimiteri, oricără de tentante și reale - fiind tranșante, depozită artistice pe această direcție. Așadar, piesele sunt o inserție pe un plan mai larg; oferindu-se dramaturgiei, Octavian Goga nu face altceva decât să se definească odată mai mult printr-o estetică a circumstanțelor, îndreptată etic spre soluția social-națională.

Prof. Ioya Ana-Maria

HOTELUL LUI HILBERT paradoxul infinitului

Matematicianul german DAVID HILBERT a spus odată: „Infinitul? Nicio altă întrebare n-a tulburat vreodată atât de profund spiritul uman; nicio altă idee n-a rodit atât de frumos în intelectul său; totuși, nici un alt concept nu are mai mare nevoie de a fi clarificat decât infinitul.”

Pentru a rezolva paradoxul infinitului trebuie să definim ce înțelegem prin mulțimi infinite. Un alt mare matematician George Cantor, care a lucrat cu Hilbert, a definit infinitul ca măsura nesfârșitei liste a numerelor naturale (1, 2, 3, 4...). Astfel tot ce se compară în dimensiuni cu acest reper este și el infinit. Deși Cantor a fost primul care a tratat problema infinitului într-o manieră formală, el a fost aspru criticat de matematicieni pentru definiția radicală.

Hilbert a continuat cu crearea unui exemplu de infinit, cunoscut ca hotelul lui Hilbert, care ilustrează limpede ciudatele însușiri ale noțiunii respective. Acest hotel ipotecă are atributul dezirabil de a avea un număr infinit de camere. Într-o zi sosește un nou oaspete și e dezamăgit să afle că, deși hotelul este infinit de mare, toate camerele sunt ocupate. Hilbert, recepționerul, se gândește o vreme și îl asigură pe nou venit că îi va găsi o cameră liberă. Le cere tuturor oaspeților săi să se mute cu o cameră mai încolo, astfel încât clientul din camera 1

se mută în camera 2, clientul din camera 2 se mută în camera 3 etc. Astfel, toți cei care se găseau în hotel continuă să fie cazați, fapt care permite nouului venit să ocupe camera cu numărul 1. Aceasta arată că infinit plus unu face tot infinit.

În seara următoare, Hilbert s-a confruntat cu o problemă mult mai dificilă. Hotelul este încă plin, când o diligență infinit de mare sosește cu un număr infinit de noi oaspeți. Hilbert nu pare afectat de această afloare și își freacă mâinile la gândul unei alte infinități de chitanțe hoteliere. Le cere tuturor oaspeților deja cazați să se mute în camera al cărui număr reprezintă dublul numărului camerei actuale. Deci oaspetele din camera 1 se mută în camera 2, cel din camera 2 în 4 etc. Toți cei aflați în hotel au căte o cameră și totuși un număr infinit de camere, cele notate cu un număr impar, au fost eliberate pentru noii osoși. Aceasta arată că dublul infinitului este egal cu infinit.

Hotelul lui Hilbert pare să sugereze faptul că toate tipurile de infinit sunt egale ca mărime, căci mai multe infinități par să se poată îngheșui în acest unic hotel infinit-infinitatea numerelor impare poate fi comparată cu infinitatea numerelor naturale.

Bibliografie: Simon S. - *Povestea unei enigme*, Ed. Humanitas

Prof. Rodica Ursan

CĂLĂTORI PRIN APUSENI

Călători prin Apuseni... Aș putea să spun - fără să greșesc - călător prin Paradis! Așa am văzut eu Apusenii: un mic colț de Rai!

La poalele munților am ajuns într-o dimineață de vară, când orizontul curat ca lacrima, se întindea departe, departe printre vâi și piscuri scăldate de soare.

Drumul urca șerpuind, iar mașina "sforăia" și "gâfâia" urcându-l, dar fiecare kilometru de traseu merită tot efortul: natura ni se desfășura, în fața ochilor în toată splendoarea ei.

Am oprit undeva într-o mică poiană. Aici șoseaua se intersecta cu o linie ferată în miniatură. Mama mi-a explicat că este o cale ferată folosită de mineri pentru transportul minereului, o linie ferată pe care "mocănița" - așa se numea trenul în miniatură - îl trecea neobosită pufăind și scuipând abur printre crengi de brazi și șerpuiri de cascade. Când se făcea schimbul, minerii stăteau pe platforme și cântau bucuroși că au învins încă o dată lupta cu întunericul din adâncurile aurite ale Apusenilor. Pe ici colo, dintre stânci, se ivește câte-un firicel de apă, ce coboară susurând printre mulțimea de ierburi și flori parfumate.

Ne continuăm călătoria... După câteva cotituri printre stânci, șoseaua pare să se domolească și se oprește parcă, agățată deasupra prăpastiei a cărei fund nu-l putem desluși. Suntem aproape de cer, pentru că aici munții sunt cei mai înalți din zonă. De aici vom coborî apoi, urmând cursul apei, un mic râu cu ape învolburate numit Arieș. De acum înainte Arieșul ne va fi ghid, alături de el vom cunoaște Ariesenii, Albacul, Vadu Moților, Baia de Arieș și alte localități desprinse din cântecele populare ale artiștilor. Fiecare colț de piatră are aici poezia și muzica sa... Vezi un indicator "Sohodol" și instantaneu fredonezi "Când m-ajunge câte-un dor / Trec dealu la Sohodol!" Oamenii îmbrăcați cu straiile lor tradiționale te duc cu gândul la vremurile trecute și la târgul de fete de pe muntele Găina.

Pe bună dreptate traseul pe valea Arieșului este numit și traseul de aur, pentru că are strălucirea lui aparte. Dar câte minunății n-am apucat să vă descriu!!! Cu ce cuvinte să pot descrie peșterile din zonă? Cum să descriu unica Peșteră a Urșilor sau Ghețarul de la Scărișoara? Cum să vă descriu Cetățile Ponorului sau Izbucul de la Călugări?

Cred că am găsit soluția: voi porni la drum pe o altă vale, ceea a Crișului Repede și voi lăsa Valea Arieșului - "valea aurită", așa nefinisată în descriere, pentru că să fie o invitație să o cunoașteți personal, să-i "citiți" enigmele cu dragostea cu care am descoperit-o și eu!

Valea Crișului Repede desparte Munții Pădurea Craiului de Munții Meseșului. Aici peisajul este mai abrupt, dar la fel de frumos. Începi să-l cunoști la Vadu Crișului prin șuieratul aerului din Peștera Vântului și prin spectaculoasele cascade de pe valea Brătcuiei și valea Iadei, și nu degeaba se numește una dintre ele, Cascada dracului!

Urcăm voinicește până la Remeti și ne pierdem privirea în

"Lacul fără fund" din mijlocul satului. Locul este plin de legendă, căci în el s-ar fi scufundat turme de oi, care cu boi și alte lucruri care mai de care... Mijim ochii și încercăm să pătrundem cât mai adânc în intensitatea de cristal a apei, dar, zadarnic! Doar o fulgerare argintie de păstrăv ne satisfac curiozitatea.

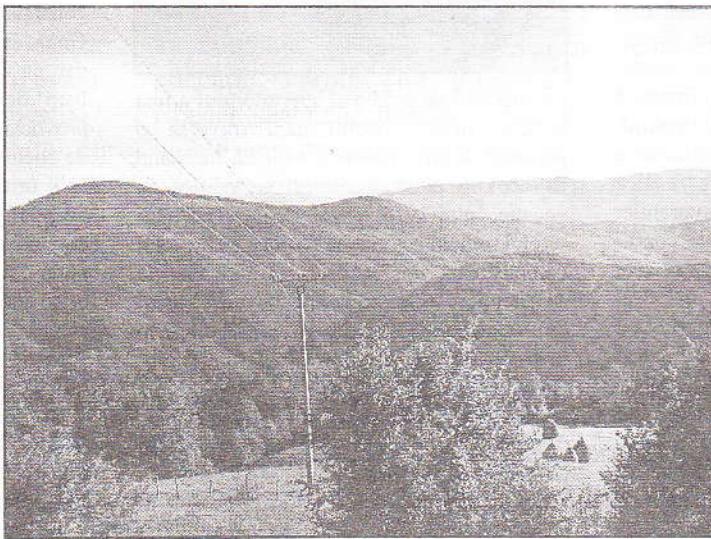
Urcăm apoi la Barajul Leșu pentru o altă ședință de frumusețe, căci nimic nu tulbură liniștea și pacea de aici! Zăbovim o clipă cu privirile pierdute pe oglinda lacului dar nici o undă nu tulbură somnul brazilor ce-l străjuiesc!

Cu părere de rău ne întoarcem la Remeți, pentru că pornind spre est, vom ajunge pe valea Drăganului. Șoseaua își face loc printre stâncile colțuroase și brazii seculari. La un moment dat, printre crengi, razele soarelui se odihnesc pe altă oglindă de apă: lacul Drăgan! Ajungem undeva sus, parcă deasupra lui, și senzația de imens mă copleșește. Oricât am scrutat orizontul, nu am văzut "coada" lacului. Am început coborârea șerpuitoare spre baraj. După câteva minute stăteam și priveam de pe el: noi, niște furnicuțe cățărare pe uriașul de beton care ține în spate mii și mii de tone de apă. Stăm și privim nemîșcați. Am impresia că trebuie să fac liniște, să nu tulbur somnul acestui "balaur" uriaș.

Cu regret pornim din nou la drum, de data asta pe drum bun, umblat, până la Poieni și Huedin, pentru ca de acolo să o cotim iar printre munți până la Beliș să vizităm Lacul Fântânele!

Când am ajuns la lac, o furuncă de vară s-a dezlănțuit instantaneu, de te miri de unde să adunat norii gri și negri ce se ciocnesc în fulgere și tunete răsunătoare. Stăm la adăpost și privim spre apele lacului care se scutură și se cutremură în bătaia vântului și a ploii. Privim încordăți de tensiunea momentului și încercăm să deslușim printre ape turla bisericii îngropate în lac. Sa fie oare o legendă? Sau e adevărat? Dar nu! Nu mai căutăm nici un răspuns. Lăsăm lacul să se aşeze și să și păstreze în adâncuri tainele. Luăm apoi vaporășul și facem turul de onoare, copleșiti de atâtă frumusețe. Ne bucurăm și mulțumim în gând divinității pentru tot cea ce am putut vedea. Căci o dumnezeiască frumusețe au Apusenii! Să cine sunt eu, biet muritor de rând, să-ti spun tie cititorule toate tainele acestor munți? Îți dau doar un singur sfat: să nu lași nici o potecă din ei nevizitată, pentru că trebuie să vezi tot ceea ce eu n-am putut să-ti spun în rândurile mele. Să nu pleci din Apuseni până nu-ți îndulcești simțurile cu frăguțe și afine, furate ursului din tufișurile înmiresmate, iar buzunarele să le umpli bine cu, alune culese de la Stâna de Vale, că sunt dintre cele mai bune. Dacă vrei să fii pe deplin mulțumit, nu sta pe gânduri să guști sărmăluțele cu mămăligă sau cotletul fript pe grătar de către localnici, iar vinul "Puterea Ursului" te va face să vezi Apusenii de zece ori mai frumoși de cum sunt.

Atâtă vă spun eu, un simplu călător prin Apuseni și pentru autenticitate mă semnez: Mădălină. Mădălină Lupui (cls. a X-a E)

REPERELE ISTORICE ALE UNIUNII EUROPENE

- 1948 semnarea convenției instituind Organizația de Cooperare Economică. Șaisprezece state sunt părți ale acestei convenții: Austria, Belgia, Danemarca, Franța, Grecia, Islanda, Irlanda, Luxemburg, Norvegia, Olanda, Portugalia, Regatul Unit, Suedia, Elveția și Turcia, precum și zonele occidentale de ocupație din Germania și teritoriul Triestului;
- 1949 a fost creat Consiliul Europei, având ca membri fondatori zece state: Belgia, Danemarca, Franța, Irlanda, Italia, Luxemburg, Marea Britanie, Olanda, Norvegia și Suedia;
- 9 mai 1950, ministrul afacerilor externe francez Robert Schuman face publică oferta Franței către Republica Federală Germania de a pune în comun producția de oțel și cărbune;
- 1951 este semnat Tratatul instituind Comunitatea Europeană a Cărbunelui și Otelului (CECO), care intră în vigoare pe 25 iulie 1952;
- Roma, 1957 sunt semnate Tratatele instituind Comunitatea Economică Europeană (CEE) și Comunitatea Europeană a Energiei Atomice (CEEA), care intră în vigoare pe 1 ianuarie 1958.
- Tratatul de la Bruxelles din 1965, instituind un Consiliu Unic și o Comisie unică a Comunităților europene, intrat în vigoare pe 1 ianuarie 1967;
- Marea Britanie a adunat în jurul său în cadrul Asociației Europene a Liberului Schimb, instituită prin Tratatul de la Stockholm din 1959, state care nu voiau sau considerau că nu pot adera la Comunități, respectiv, la acea dată, Danemarca, Norvegia, Portugalia, Suedia și Elveția;
- 1971, Bruxelles, sunt semnate Tratatele de aderare la Comunitatea a Danemarcei, Irlandei, Marii Britanii și Norvegiei, aderarea celor trei noi membri, Danemarca, Irlanda și Marea Britanie a devenit efectivă la 1 ianuarie 1973, Norvegia respingând aderarea prin referendum;
- Grecia semnează tratatul de aderare (1979), întrând în vigoare începând cu 1 ianuarie 1981;
- Tratatul privind aderarea Spaniei și Portugaliei a fost semnat în 1985 iar la 1 ianuarie 1986, Spania a intrat în CEE;
- Reuniunea din 1974 de la Paris duce la crearea Consiliului European;
- La 20 septembrie 1976 s-a hotărât alegerea directă a Parlamentului European;
- Actul Unic European a intrat în vigoare la 1 iulie 1987; stabilea că dată de referință 1 ianuarie 1993 pentru implementarea deplină a "celor patru libertăți fundamentale: libera circulație a mărfurilor/ persoanelor/ serviciilor/ capitalurilor";
- 1992, la Maastricht, miniștrii afacerilor externe și miniștrii de finanțe ai celor douăsprezece state membre au semnat Tratatul asupra Uniunii Europene, intrat în vigoare la 1 noiembrie 1993. Prin semnarea la 7 februarie 1992 la Maastricht, a Tratatului Uniunii Europene, în ansamblul construcției europene s-au produs schimbări esențiale. Astfel

Uniunea Europeană are la bază un ansamblu de trei "piloni" (termen consacrat în jargonul comunitar: pilier - în franceză, pillar - în engleză): Comunitatea Europeană (primul cel mai consistent pilon), politică externă și de securitate comună (PESC) și cooperare în domeniile justiției și afacerilor interne (JAI). Prin intrarea în vigoare, la 1 noiembrie 1993, a Tratatului de la Maastricht au fost schimbată și o serie de denumiri. Astfel, în loc de "Comunitatea Europeană" se folosește tot mai frecvent termenul de "Uniune Europeană", însă nu trebuie uitat că, în mod concret, Comunitatea Europeană continuă să existe ca parte esențială a Uniunii Europene.

- La 1 ianuarie 1995 au devenit membre Austria, Finlanda și Suedia;
- 1997 s-a semnat Tratatul de la Amsterdam care pregătește temeiul pentru a aduce Uniunea Europeană mai aproape de cetățeni, de a o face mai puternică, mai eficientă și de a o pregăti de primirea unor noi membri.
- 2001 s-a semnat Tratatul de la Nisa, acord referitor la problemele instituționale și la cele legate de procesul de largire a UE;
- pe 28 februarie 2002 își începe lucrările Convenția privind viitorul Europei;
- decembrie 2002, la Summit-ul de la Copenhaga se lansează din partea UE invitația de aderare către Cipru, Slovenia, Malta, Letonia, Lituania, Republica Cehă, Polonia, Ungaria, Estonia și Republica Slovacia.
- 1 mai 2004- Cehia, Cipru, Estonia, Letonia, Lituania, Malta, Polonia, Slovacia, Slovenia și Ungaria, au devenit membre cu drepturi depline;
- la 1 ianuarie- Bulgaria și România au devenit membre cu drepturi depline și astfel numărul statelor membre ale Uniunii Europene este de 27 de state.

Prof. Sorin Grecu

“Cultură și civilizație românească”

Concursul Național "Cultură și civilizație românească" - faza județeană - s-a desfășurat în data de 18 aprilie 2007, la Oradea, în Sala de ședințe a Inspectoratului Școlar Județean Bihor. Concursul își propune să valorifice specificul local, regional, al fiecărui colțisor de țară și este structurat pe trei secțiuni distincte:

- Studii privind particularități etnografice, etnologice și lingvistice locale;
- Studii privind mentalități culturale și cercetare sociologică;
- Monografii istorice locale;

Destinat elevilor de liceu, concursul a adus față-n față echipașe formate din câte trei elevi de la școli de prestigiu din județ. Colegiul Național "Octavian Goga" a fost reprezentat de un echipaj format din trei elevi din clasa a X-a E: Damaris Arba, Melania Gramă și Ionut Pop, coordonați de profesorele Florica Sărac și Zenovia Mihuc. Subiectul ales de noi a fost prezentarea unei monografii istorice locale,

"Satul Ciutelec - file de monografie". Echipajul nostru "a spart gheata", evoluând primul în concurs. După susținerea referatului, al cărui conținut cuprinde date istorice despre atestarea așezării, despre biserică și școală din sat, despre castel, a urmat o prezentare PowerPoint a obiectivelor amintite și, de asemenea, un filmulet realizat cu grăitorul satului în timpul ceremonialului de cerere a miresei (în graiul locului).

Prestația noastră a fost apreciată cu premiul al III-lea. Pe primul loc s-a clasat echipajul de la Liceul "Onisifor Ghibu"- Oradea, care a prezentat ceramica albă de la Vadu-Crișului; pe locul II - echipajul de la Liceul Teoretic "Aurel Lazăr" cu tradiții populare din satul Livada - jud. Bihor.

Felicităm toate echipașele participante, iar elevilor noștri le urăm "Și la mai mare!"

Prof. Florica Sărac

Speranță

Când totul se destramă-n fața ochilor
Rămâne-o rază de speranță,
O singură română,
Stăpâna tuturor clipelor.

Te ţii de ea cu îndârjire,
Și nu vrei să-i dai drumul
Până când îți dispare zelul,
Fără să-ți dea de știre...

Atunci, când crezi că ești pierdut,
Și nu mai ai speranțe,
Cineva te ia în brațe
Șoptindu-ți: "Te-am prins când ai căzut"

Tripon Daniela (cls.a IX-a B)

În căutarea fericirii

Cine are puterea să îți aducă fericirea?
Cine are puterea să îți aducă bucuria?
Cine poate știi ce-i în inima ta?
Cine să te strângă în brațe ar vrea?

Fericire... fericire e un lucru simplu
Dar atât de complex! Fericire e pentru
Un suflet de om când e înțeles
Sau ascultat de cineva apropiat.

Fericirea e peste tot, e în Univers
E unde crezi mai puțin c-ai s-o găsești !
E în picăturile de ploaie ce se revarsă
Peste fața ta, toată,

Fericirea o găsești în apusul de soare
Privit cu acel suflet pe care-l iubești cel mai tare.
Fericirea e răsăritul de soare din orizont
Când îl descoperi, alături de un suflet blond.

Fericirea e uneori uitată într-un colț de camere
Și n-o mai găsești..e pierdută în neant...
Fericirea e o floare primită cu dragoste
O floare roșie, abia culeasă.

Fericirea e o patură să te-nvelească
În iarna friguroasă.
Fericire e focul făcut într-o casă la sat
Flăcările care izbucnesc, se aud neîncetat.

Fericire sunt lucrurile mărunte ale vieții
Pe care nu le apreciezi mereu
Fericire e depresia din care tocmai ai ieșit
Și-ți aduci aminte că ești viu.

Asta e fericirea !

Nedescu Diana (cls. a XI-a E)

Creații ale elevilor

Tu...

Am sperat să te întâlnesc
Și să-ți spun că te iubesc
Tu ești îngerul meu
Te voi adora mereu.
Te iubesc te voi iubi
Impreună noi vom fi
Ingerași îndrăgostiți
Întotdeauna fericiți.
Te voi iubi la nesfârșit
Tu ești tot ce mi-am dorit
Visul meu e adevărat
Tu ești tot ce am visat.

Aș vrea...

Aș vrea să zbor
Să nu mă mai opresc.
Aș vrea să dorm
Să nu mă mai trezesc.
Aș vrea să dansez
Fără să obosesc.
Aș vrea că lumea să fie a mea
Să nu mă uite nimenea
Aș vrea să iubesc
Fără să mă plăcătesc.
Aș vrea să te am aici
Să fiu doar eu lângă sufletul tău.
Aș vrea să zbor,
Să dorm, să dansez, să iubesc,
Cu tine mereu !

Dar...

Dar văd că lacrimile, tie
Nu îți sună de-ajuns
Câte doruri și suspine
Mai sună pentru-un răspuns

Dar ochii mei oare,
Nu-ți sună nimic concret?
Ce trebuie să mai fac?
Cât mai trebuie să aștepț?

Dar oare nu înțelegi?
Cât de mult eu te iubesc?
Că din priviri te sorb?
Că-mi place să te ascult?

Dar când îmi vei întinde
Mâna spre a o sărută?
Căci tare dor îmi e, simt
Mâna ta, în mâna mea...

Moisa Patricia (cls. a XII-a D)

Tinutul Hunz și locuitorii lui trăiesc de peste două mii de ani într-o izolare completă. Ei au dezvoltat un mod de viață, de alimentație și filozofie, care în mare măsură le prelungesc viața. Aceasta limitează în mod semnificativ pericolul expunerii față de cele mai multe boli la care sunt, de regulă, supuși oamenii lumii civilizate.

Până nu de mult Hunzia a fost un regat independent, un ținut misterios. Astăzi este o parte a Pakistanului de răsărit, în care Hunzia apare ca o țară dependentă de Pakistan, având un rege la conducerea ei. Este una din cele mai mici monarhii din lume, întregul teritoriu al țării Hunzilor având doar 160 km lungime și numai 1,6 km lățime.

Din punct de vedere al poziției geografice, acest ținut se învecinează cu Afganistanul, Rusia, China și Cașmirul, precum și cu India, cu două drumuri istorice, prin Kilik către Rusia și prin Mintaka către China. Hunzia este așezată doar la câteva mile distanță de aceste țări, fiind astfel un punct strategic. Cu toate acestea, pașnicii locuitori ai regatului Hunz reușesc să se țină departe de pre-ocupările și grijile care aparțin vecinilor săi.

În Hunzia este interzisă intrarea vizitatorilor. Cauza acestei interdictii este evidentă: excursiile sunt foarte periculoase. În primul rând, pentru ca să ajungi acolo, trebuie să zbori peste munți. Iar vremea în îngusta trecătoare a Gilgit-ului, trecătoare bântuită de vânturi, este capricioasă modificându-se la cele mai mici schimbări ale timpului și atmosferei. De aceea orice încercare de a o străbate se poate termina cu o catastrofă. Dacă, din fericire, ajungi totuși la Gilgit, care constituie ultima stație a unui transport căt de căt modern, din acel punct trebuie să te bazezi pe propriile forțe. În continuare se călătoresc, în cel mai bun caz, pe măgar, sau pe jos, sau cu jeep-ul - dacă ai norocul să ajungi la un drum înainte ca acesta să fie distrus de ploaie, sau de avalanșe, fenomene frecvente în zonă. După aceea drumul se continuă prin aceeași trecătoare foarte capricioasă și plină de cotituri, de-a lungul pârâurilor repezi și înghețate pe care le-a urmat și Marco Polo în anul 1269, întorcându-se de la Cathay în drum spre India.

Nici o agenție de turism nu poate să propună turistilor vizitarea ținutului Hunz. Este interesant de știut căte din aceste agenții cunosc faptul că el există. Este foarte dificilă obținerea unei aprobări pentru vizitarea acestui ținut și doar puțini sunt fericiti care primesc documentele necesare unei astfel de acțiuni. Nu este suficient că este necesară o aprobare chiar a regelui țării Hunz, dar lucrurile le mai complică și birocrația. Practic, însuși președintele Pakistanului trebuie să aprobe o astfel de călătorie.

În al doilea rând, dacă ai șansa să ajungi întrig în ținutul Hunz, vei constata că nu ai la dispoziție nici hoteluri, nici restaurante sau magazine, pentru ca să-ți cumperi măcar ceva de mâncare. Fie că trebuie să fie oaspetele Regelui și să te bucuri de ospitalitatea acces-

HUNZA

un ținut misterios

tua, fie să rămâi să depinzi de natură, să trăiești în aer liber și să te hrănești cu conservele pe care le-ai adus cu tine.

Sunt multe legende privind originea locuitorilor ținutului Hunz. Este însă curios că oamenii care aparțin rasei caucaziene și-au găsit ca loc de existență astfel de înălțimi ale munților. Ei sunt singurii oameni cu pielea albă între multe rase de musulmani și hinduși, care, în majoritatea lor, au pielea închisă la culoare. În ceea ce privește originea limbii vorbite de către ei, care nu se asemănă cu nici o limbă din cele cunoscute în acea regiune, întrebările sunt și mai numeroase. Noi împărtășim varianta conform căreia locuitorii țării Hunz ar fi urmășii unor soldați greci, care au dezertat din armata lui Alexandru cel Mare în căutarea libertății. Acei soldați și soțile lor persane, au căutat

un loc unde să poată duce o viață liniștită, iar în final ei au găsit valea care poartă numele de ținutul Hunz.

Nu după mult timp, ei au descoperit că, în apropierea lor, se află traseul care legă Sinciang cu Cașmirul, folosit de către negustorii chinezi pentru transportul mărfurilor prețioase. Foștii soldați au început să facă același lucru ca și în armată. Din ascunzătorile lor se năpustea asupra caravanelor. Le era ușor. Puteau să arunce pietre enorme asupra negustorilor nevinovați, să-i împingă în prăpăstii, iar după aceea să-și adune liniștiți prada. Pacea existentă în Himalaia era zdruncinată de o mână de bandiți. Ascunzătorea era pentru ei un fel de cetate de necucerit. Nici chiar o armată nu putea să le facă față. Gingis Han, apoi englezii au încercat să le vină de hac, dar fără succes. Timp de mai multe veacuri, aici a domnit teroarea. Unii oameni mai în vîrstă povestesc

copiilor întâmplări îngrozitoare despre strămoșii lor, aşa cum noi povestim copiilor noștri basme însăracitoare, de domeniul fantasticului.

Istoria acestui teritoriu este relatată de cățiva medici și oameni de știință, care au avut fericirea să-l viziteze în ultimii șaizeci de ani. Aceștia îl descriu ca pe o Grădină a Edenului, ca pe raiul de pe pământ.

Pe teritoriul Hunzei oamenii reușesc să trăiască peste o sută de ani într-o stare de sănătate fizică și mentală de excepție. Bărbații pot deveni tații la vîrstă de 90 de ani. Dar cea mai mare realizare a lor este starea excepțională de sănătate, care nu este întâlnită nicăieri în lume, prin faptul că îmbolnăvirile sunt foarte rare. Cancerul, bolile cardiovasculare (infarcturile, hipo și hiper tensiunea arterială) ca și bolile timpurii ale copilăriei sunt în general necunoscute. În acest ținut nu există stări de infecționalitate la tineret, iar divorțurile sunt foarte rare. Nu există închisori, poliție sau armată, ele nefiind, pur și simplu, necesare pt. că în ultimii 130 de ani nu a fost săvârșită nici măcar o singură ilegalitate.

În timp ce în întreaga lume civilizată se vorbește despre posibilitatea nimicirii pământului și a omenirii cu armele nucleare și radioactive, locuitorii acestui ținut minuscул al Pakistanului trăiesc în pace, armonie și în iubire frătească. În general, acolo nu există frică, ură, invidie. Oamenii de acolo sunt prietenoși, ospitalieri și religioși.

Regele lor, Mir Mohammed Jamal Khan, este un conducător democratic, iubit și respectat de către supușii săi. El nu are nevoie de gardă de corp și nici de poliție. Poarta palatului său sunt deschise totdeauna pentru oricine. Astăzi locuitorii din Hunza au o purtare pașnică, o sănătate bună și o viață lungă. Ei sunt ferm convingiți că se pot bucura de sănătate și de viață lungă trăind în înțelegere și armonie. Chiar și în trecutul îndepărtat, acțiunile legate de prelucrarea pământului și de procurarea hranei erau considerate ca fiind prioritare față de luptă și jaf. În timpul semănatului sau al străngerii recoltei nimic nu putea să-i facă să renunțe la obligațiile lor de agricultori. Datorită acestei priorități ei au fost superiori multor dintre vecinii lor în ceea ce privește forță și rezistență. Au fost din totdeauna, în primul rând, niște agricultori perseverenți.

Dragostea este o forță înăscută care învinge orice disarmonie.

Sentimentul de dragoste și liniște intelectuală permite locuitorilor ținutului Hunz să rămână tineri și să arate ca niște tineri. Dragostea face ca viața lor să fie minunată, ușoară și sănătoasă; ea schimbă nemulțumirea lor în armonie și fericire.

(Bibliografie: Renée Taylor - Secretul sănătății tribului Hunza)

Prof. Kortik Erika

Ziua Școlii 2007

În după-amiaza zilei de 19 aprilie 2007, sala profesorală a Colegiului Național "Octavian Goga" a găzduit lucrările sesiunii de comunicări dedicate "Zilei Școlii", secțiunea profesori, secția română. Astfel, au fost prezentate referate, comunicări, studii, având teme din variate domenii: literatură, matematică, biologie, chimie, geografie, educație și consiliere școlară, sport, în urma cărora au avut loc dezbateri ce au evidențiat puncte de vedere sau abordări diferite ale aceleiași teme, acțiunea fiind deci antrenantă și binevenită. Lista cu referatele susținute apare mai jos. (Responsabil, prof. Tatiana Voicu)

Nr. crt	Numele și prenumele	Titlu lucrării
1.	Marcel Emil Sas	Personalitatea Managerului Școlar
2.	Bajko Francisc	Prezentarea vol. de versuri „În colimator” al poetului FAZAKAS LASZLO
3.	Vârsândan Corneliu	Prevenirea și stăpânirea violenței și agresivității în mediul școlar
4.	Iova Ana -Maria	Octavian Goga – ultimul poet mesianic
5.	Ursan Rodica	Dan Barbilian- matematician și poet
6.	Stan Elisabeta	Educația prin recurgerea la modele
7.	Ture Marius	Principiile consilierii școlare
8.	Lata Ramona	Rolul școlii în formarea tinerei generații
9.	Sărca Adriana Simona	Formarea personalului didactic
10.	Mihuc Zenovia	Asistent educațional pentru licee (AEL)
11.	Mihuc Zenovia	Mari mecenăti români din Bihor
12.	Haias Cornelia	Studiu privind dezvoltarea fizică al elevilor din clasele a XII
13.	Ciupe Augustin	Aspecte aplicative ale bioritmurilor
14.	Tomuța Laura	Efectele nocive ale radijilor U.V.
15.	Corinoș Victor	Un etalon intelectual: Z.D. Bușulenga
16.	Moisa Livia	Mari anonimi români
17.	Sărac Florica	„Metodele didactice interactive – premise ale învățării eficiente”
18.	Iuhas Dana	Modelarea, metodă activ participativă în studiul chimiei
19.	Voicu Tatiana	Miraculoasele cecuții
20.	Timar Iulius	Incluzioni diferențiale
21.	Pop Margareta	Orfismul Creației Eminesciene
22.	Moșu Ioan Vasile	Încălzirea globală (efectele)
23.	Blaga I., Iosif	Centrarea demersurilor didactice pe formarea și dezvoltarea competențelor
24.	Bota Cristian	Postmodernismul și statutul valorilor

Cu ocazia Zilelor festive "Octavian Goga" în cadrul Colegiului nostru a avut loc sesiunea de comunicări științifice destinate elevilor. Lucrările sesiunii s-au desfășurat în laboratorul de informatică, reunind interesante comunicări ale elevilor noștri. Am remarcat rigurozitatea științifică a lucrărilor prezentate și seriozitatea cu care elevii prezenți și-au susținut comunicările. Pe viitor, sugerăm elevilor noștri să participe într-un număr cât mai mare, nu neapărat cu referate sau comunicări ci, pur și simplu ca auditori, deoarece astfel de manifestări științifice largesc orizontul de cultură generală al tuturor. În final, felicităm încă o dată elevii participanți, precum și profesorii coordonatori și redăm programul comunicărilor. (Responsabil, prof. Rodica Ursan)

Numele și prenumele	Clasa	Titlu lucrării	Profesor coordonator
Ioță Maria	IX C	Hemoglobina și clorofilă	Iuhas Dana
Cheregi Carmen	IX D	Încălzirea globală	Moșu Ioan
Borz Sergiu, Pop Cristian, Sulugan Lorand	XII A	Prezentare 3 D	Sărca Simona
Pop Dan și Gal Cristian	XII B	Prezentare 3 DS Max	Mihuc Zenovia
Gorbe Paulă și Leaț Ramona	IX E	Pagini Web personale	Mihuc Zenovia
Oros Dan	XI A	„Love – a force of nature”	Pop Claudia
Lung Marius	X A	Poluarea și efectele sale	Chișbora Elena
Bandula Florina	XI E	Accidentul de la Cernobâl	Tomuța Laura
Poetar Ionuț	X A	Grigore Moisil	Moisa Livia
Bandi Alexandra și Holboi Lurisa	X A	„Telefonul – o mare invenție”	Florica Sărac
Tărnovan Marius	X D	„Atmosfera în pericol”	Florica Sărac
Demeter Ștefania	X E	Frederich Chopin	Iacob Anca
Demeter Ștefania	X E	O inimă frumoasă	Deac Claudia
Ardelean Bogdan	XI A	„Childhood – the crystal stage of people's life”	Pop Claudia
Olar Roman	XI A	„Is emigration lack of patriotism?”	Pop Claudia
Ghiula Oana și Ursan Ioana	XI A	Arhimede	Ursan Rodica
Soriano Andrei	X A	Bill Gates	Moisa Livia
Sărca Mădălina	XI D	Moneda Euro	Durnea Lumină
Cadar Adina	IX A	Sindromul Down	Tomuța Laura

Trăsnii... dar geniali!

Sub egida "Trăsnii în UE" s-a desfășurat, vineri 20 aprilie 2007, spectacolul dedicat Zilei Școlii, în care elevii colegiului au reprezentat o serie de momente artistice: dansuri, cântece și momente comice închinat memoriei părintelui nostru spiritual, Octavian Goga.

Spectacolul s-a realizat atât cu sprijinul profesorilor Ciupe Augustin, Deac Claudia, Iacob Anca, Ilieș Anca, Iova Anamaria, Moisa Livia, Simon Noemi și Puskas Nicolae, cât și cu cel al echipei organizatorice: Pop Margareta, Bota Cristian, Ilieș Anca și Șumălan Mariana, fără de care nu s-ar fi putut pune în aplicare un asemenea eveniment important.

Spectacolul, guvernăt de simțuri iudice, a avut drept gazde pe Nedescu Diana, Varodi Marcel și Zaharia Sebastian, care au încercat să îmbine recenta aderare a României la UE și trecerea de la denumirea de "Grup Școlar" la "Colegiu" a școlii cu dorințele adolescențe ale liceenilor.

Rezultatul a fost pe măsura așteptărilor. Trupe de dans precum Cleavers, Smile Girls, Tehno, Antonia Papp și partenerul ei și-au demonstrat încă o dată talentul, fiind alături, unii de alții în aceasta zi

atât de specială.

Auzurile ne-au fost încantate de Alessia, căreia i s-a îninanat o Diplomă de "Cea mai Tânără Cântăreață a școlii", Marcel Varodi, Bogdan Wendl și Nedescu Diana, precum și de fetele din clasa a XII-a E, care au deschis spectacolul cu prea-cunoscuta și îndrăgita melodie "Ani de liceu", prin care ne-au făcut, pe noi, elevii, mândri că suntem liceeni și care au purtat restul spectatorilor pe culmile amintirilor uitate uneori, de timp.

Au animat seara momente precum: Parodia Megastar, Știrile de la miezul noptii, Jandarmul aflat în căutarea "trăsnitilor", un dans parodic, culminându-se cu Prezentarea de modă a "fetelor" din clasa a IX-a F.

Spectacolul a debutat cu un moment de reculegere în memoria profesorului Guti Anton, cel a cărui flacără s-a stins încet, luminând mintile atâtlor adolescenților timp de mulți ani, lăsând în urmă doar lacrimi dureroase. Începutul a fost urmat de premieră sportivilor care au obținut locuri fruntașe la concursurile școlare desfășurate tot cu acest prilej.

Nedescu Diana (cls. a XI-a E)

Telefonul

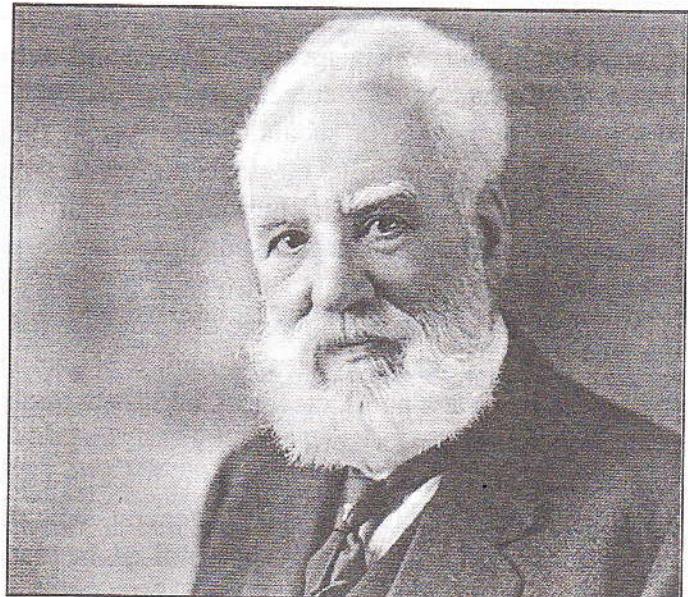
În mod ironic, inventarea telefonului a fost marcată de o lipsă de comunicare.

Alexander Graham Bell (*foto*) e considerat inventatorul telefonului. Pe 10 martie 1876, cu ajutorul dispozitivului pe care tocmai l-a conceput, acesta i-a transmis asistentului său cuvintele devenite celebre: „Domnule Watson, vino aici, am nevoie de dumneata.” Cu toate acestea, nu era singurul care studia dispozitivul ce avea să fie cunoscut mai târziu sub numele de telefon. De fapt, Graham Bell a fost creditat timp de numai câteva ore drept unicul inventator al telefonului, fiindcă reușiseră și alții să facă același lucru. De exemplu, Elisha Gray a depus o cerere pentru un brevet de invenție a telefonului la numai câteva ore după Bell și dacă acesta ar fi obținut brevetul înaintea lui Bell, acum am fi discutat despre realizarea lui.

Deși ambii cercetători erau tenace, muncitori și inventivi, cunoștințele de acustică ale lui Bell i-au acordat acestuia un avantaj în fața lui Gray. Bell avea câteva noțiuni de electricitate, numai că era expert în probleme de acustică. În schimb, asemenea lui Gray, mulți alți inventatori care lucrau la proiecte asemănătoare aveau mai multe noțiuni de electricitate decât despre acustică, fapt ce s-a tradus prin incapacitatea de a pune laolaltă cele două discipline pentru a realiza telefonul.

Unii istorici consideră că cea mai timpurie referire la un astfel de dispozitiv a fost făcută de Francis Bacon în 1627 în utopia sa Noua Atlantida. El descria un tub lung pentru vorbire, strict conceptual; un telefon nu poate funcționa fără electricitate, iar Bacon nu menționa acest lucru. Conceptele de electricitate necesare realizării telefonului erau cunoscute încă de la începutul anilor 1830, dar prima sugestie în ceea ce privește transmiterea vorbirii cu ajutorul electricității a fost făcută abia în 1854.

Experimentele în direcția realizării telefonului au progresat abia după inventarea bateriei. Bateria funcționa pe baza unor reacții chimice și, deși la început nu putea produce suficientă electricitate pentru a activa utilaje industriale, îmbunătățirile de

care a beneficiat de-a lungul timpului au transformat-o într-un succes și în această direcție.

Cu toate că acum electricitatea era disponibilă, aceasta reprezenta doar o jumătate din ecuația telefonului. Transmiterea sunetului necesită înțelegerea unor principii de magnetism.

De la modestul telefon original - un dispozitiv rudimentar format dintr-un suport de lemn, o pâlnie, o baie de acid și un fir de cupru - și până la telefonul modern, aparatul are la bază cam același principiu de funcționare.

Analizat într-un mod simplist, telefonul modern este un instrument electric care transportă și variază curentul electric dintre două diafragme mecanice. Acesta reproduce sunetul original preluat de o diafragmă și îl transferă pe cea de-a doua. Simplu, dar în același timp cu un impact extrem de profund.

Holhoș Larisa (cls. a X-a A)

Celulita, o psihoză legată de siluetă

Celulita - în termeni medicali - este o afecțiune inflamatorie acută a țesutului celular subcutanat caracterizată de eritem superficial, edem, durere, caldură locală.

Cealaltă definiție a celulitei, fără legătură cu sensul medical inițial, desemnează un aspect specific al pielii la nivelul coapselor, soldurilor, feselor, considerată mai degrabă o problemă estetică și al cărei mecanism fiziopatologic nu a fost încă pe deplin elucidat.

Cu toate că nu există încă un consens asupra etiologiei celulitei, cauza principală pare a fi distrugerea primitivă a fibrelor de colagen din derm și hipoderm, care asigură rezistență și elasticitatea pielii.

Factorii în etiologia celulitei sunt: factorul

genetic, hormonii estrogeni (celulita apare după pubertate) înaintarea în vîrstă, fumatul, dieta (săracă în fibre vegetale, bogată în glucoză, grăsimi) lipsa de exercițiu fizic, diabetul, insuficiența venoasă cronică, unele medicamente (anticoncepționale, antihistaminice, produsele pe bază de cortizon) menținerea unei poziții statice mult timp, excesul ponderal (nu există o relație biunivocă între obezitate și prezența celulitei).

Prevenția celulitei nu este totdeauna posibilă dată fiind și componenta ereditară.

Este important de subliniat că măsurile preventive de bază sunt aceleași care contribuie la menținerea stării de sănătate fizică generală: exercițiu fizic regulat, o alimentație echilibrată, evitarea fumatului.

Alimente și substanțe cu efect procelulitic: nicotina, cafeina, alcoolul, băuturile acidulate, cartofii prăjiți, carne de porc, și grăsimea animală, brânzeturi grase și sărate, margarina, pâinea albă, dulciurile, alimentele conservate.

Alimente recomandate: carne „slabă” - pui, pește, legume și fructe proaspete, pâinea intermedieră și cea neagră.

În tratamentul celulitei pot fi folosite creme ce se bazează pe reducerea locală a cantității de țesut adipos situat în hipoderm și care folosesc derivați de xantine (aminofilina, teofilină, cafeină) și substanțe bazate pe vitamina A.

Curtui Mădălina (cls. a XI-a C)

Avantajele uniformei

Înainte de introducerea uniformei în liceu, probabil că mulți dintre voi (în special fetele) începeau să se posteze în fața oglinzi cu cel puțin o jumătate de oră înainte de a veni la școală, bosumflați și fără chef, întrebându-se pentru a nu știu câtă oară: "azi cu ce mă îmbrac?" Chiar aşa! Blugi albaștri ca ai mei are cutare și cutare, cei negri sunt la spălat, bluza mea preferată nu pot să o iau pentru că, s-ar putea, ca sămbătă să ies în oraș și am nevoie de ceva deosebit; cu cămașa aia în carouri arăt mai mult a băieșoi și trebuie să-mi strâng părul, etc, etc. Cu toții am trecut prin asta de luni până vineri.

Probabil că și voi mai aruncați un ochi către vreo telenovelă de pe "ACASĂ" și, în general, apar și elevi prin cadru. Ați observat probabil că în toate școlile respective, elevii sunt îmbrăcați într-o uniformă.

Acum, că suntem în situația lor mi-am dat seama că purtând uniformă avem următoarele avantaje:

1. e foarte comod să știi cu ce te îmbraci ca să mergi la școală; nu mai pierzi atâtă timp în fața dulapului;

2. nu-i mai văd pe colegii mei făcând parada modei;

3. nu o să mai am toate bluzele agățate în cuiele de la bănci;

4. o să am mai multe haine bune, pe care le voi arăta prietenilor și colegilor mei în oraș, fără groază că-mi vor spune: „cu asta ai mai venit la școală!"

5. voi avea mai multe în comun cu colegii mei;

6. îmi voi achiziționa niște pantofi grozavi care să se potrivească uniformei și voi scăpa de aspectul băieșesc de până acum;

7. să fim cinstite: toate ne uităm la TV la paradele de modă și dorim să arătăm la fel; dar cum vom putea dacă în clasele V-VIII am purtat doar pantaloni și adidași; nu e de ajuns să iezi o fustă pe tine și o pereche de pantofi; trebuie să știi să le porți; să ai o atitudine, gesturi pe măsură;

8. uniforma dă aspectul elegant pe care ni-l dorim cu toții;

9. deosebirea dintre noi, fetele, va conta în primul rând în istețime, în curățenie, în felul cum îți aranjezi părul, în culoarea ciorapilor, etc.

În concluzie, nu este rău să purtăm uniformă.

P.S. Aduceți-vă aminte cât de mândri sunt cei ce poartă uniforme: piloții, marinarii, sportivii etc. Uniforma impune respect și-ți arată apartenența la o categorie socială!

Ne invidiază destui, le-am dat încă un motiv bine întemeiat!

Realizat de o elevă din liceu

Liceeni ecologisti

Ziua Mondială a Mediului (5 iunie) a dat ocazia Primăriei Marghita (prin inspectorii Cristian Pop, Leontin Lupău, Liliana Mierea, Bernath Tiberiu) și Asociației Ecologice "Trei Copaci" (președinte fondator Dan Ilie) să organizeze o acțiune de colectare de deșeuri de hârtie și de curățenie în parcuri. Câteva clase de la Colegiul Național "Octavian Goga" s-au deplasat la punctul de colectare, în parcul central, unde au depus câteva zeci de kilograme de hârtie reciclabilă. Colegii noștri au fost antrenați în activitate și îndrumați de directorul prof. Marcel Emil Sas și directorul adjunct prof. Simona Sarca.

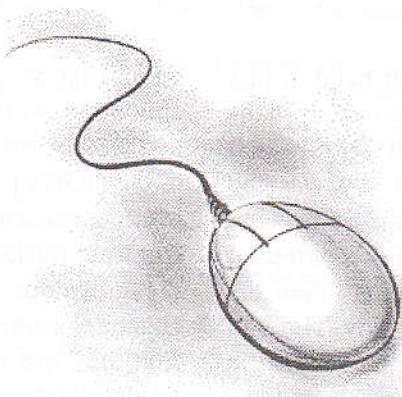
Help! There's a mouse on my desk!

The computer is becoming more and more a mainstay of our daily life. Let's have a look at some of its uses and accessories.

No matter what language you speak when you first start using a computer, you'll have to get into the habit of talking English to it! Computers were born in the Anglo-Saxon world, in particular America, so inevitably they have "grown up" with the English language, and all the key terms for computer use tend therefore to be derived from it: mouse, processor, byte, scanner, hardware, software, floppy disk, hard disk - all this and more have entered everyday international usage. And then there's the famous INTERNET, a means of communication conducted almost wholly in English.

Having taken these facts into account, let's have a look at the object which has so profoundly altered our way of life.

Perhaps not many people know that first computers, back in the fifties, were enormous, and also enormously slow. They took up complete floors of a building, and were less powerful, and much slower, than one of today's compact portable computers. At first, the data they had to process and record was

fed in a punched - out paper; later, magnetic tape was used, but both systems were extremely cumbersome. Only in the 1980's did the computer finally make its appearance in offices and houses in the form we're so familiar with today.

To indicate the difference and distinguish between the huge calculating system and the small office processor, the term personal computer, commonly known as PC, was chosen.

These days, as computer can be used in many different ways to do many different things. There is hardly one area of life, either at work or play, where this wonderful electronic box-of-tricks

hasn't proved itself useful.

One new form of communication based on the computer, a form which some people believe will become the most prevalent over the next few years, is INTERNET.

Internet connects millions of computers all around the world. Anyone who has a computer and is connected to Internet using a "modem" can move around the network and look for information of interest, communicate through the electronic mail, or take part in the millions of news groups and forums which deal with many different subjects all over the world. Choose from discussions about pollution and sport, medicine and aeronautics, poetry and favourite rock groups, the list is endless.

The computer is therefore turning out to be the future's most likely means of communication, and considering the developmental possibilities of the next few decades, you could even say that in computer terms we are still in the Stone Age; which raises one particularly intriguing question: what will the language of the future be?

Prof. Kiss Kinga

Funny famous quotes

1) "A true friend is one who overlooks your failures and tolerates your success!" (Doug Larson)

2) "A real friend is someone who walks in when the rest of the world walks out!" (Anonymous)

3) "Don't walk in front of me, I may not follow; don't walk behind me, I may not lead; walk beside me, and just be my friend." (Albert Camus)

4) "It's much easier to turn a friendship into love, than love into friendship." (Proverb)

5) "Friendship is love without his wings." (Lord Byron)

6) "Of all the things I've lost, I miss my mind the most." (Mark Twain)

7) "A guy at work went in for a competition and won a trip to China. He's out there now...trying to win a trip back!" (Jerry Dennis)

8) "God is a comedian playing to an audience too afraid to laugh." (Unknown)

9) "The road to success is always under construction." (Unknown)

10) "Give a man a fish and he eats for a day. Teach him how to fish and you get rid of him all weekend." (Zenna Schaffer)

11) "I'm not afraid to die. I just don't want to be there when

it happens." (Woody Allen)

12) "The man that runs away lives to die another day." (A.E. Housman)

13) "A man doesn't know what happiness is until he's married. By then it's too late." (Frank Sinatra)

14) "For every minute you are angry you lose sixty seconds of happiness." (Ralph Waldo)

15) "Experience is the name everyone gives to their mistakes." (Oscar Wilde)

16) "Everybody wants to go to heaven, but nobody wants to die." (Joe Louis)

17) "There is only one thing in life worse than being talked about, and that is not being talked about." (Oscar Wilde)

18) "I never forget a face, but in your case I'll be glad to make an exception." (Groucho Marx)

19) "When women go wrong, men go right after them." (Unknown)

20) "I am not perfect, and I do not like to be, but before you start pointing fingers, be sure your hands are clean!" (Bob Marley)

Prof. Ilieş Anca

Childhood, the crystal stage of our life

Many years from now you will put your hand in that old coat's pocket, a coat that has been lying on the hall-stand since you wore it the last time, in that day in which the world was your playground and the sky was the limit. You will pull out a memory crystallized in what seems to be a ripped and old handkerchief that you used to use in your early days as a human being when the field was prepared but the player wasn't ready. Through the gaps in the handkerchief you will have the revelation of an entire lifetime, when you would see all of your childhood passing in front of you as crystal dust, blown away by the cold and frozen northern wind.

But thinking, that once, this crystal was standing proudly as a pillar to your life, you find yourself thinking of a chimera that now is lost in the mists of time, surely not to come back. But a ray of pink light, symbolizing the hope embodied in the pigeon that was living on the bottom of Pandora's chest, breaks through the oppressive darkness and turns fear into joy and frees your conscience of any remorse. Then, you finally have a chance to speak: "Where is it? Where is my childhood? Please come back...". But all that remains is the request and the silence.

But tormented by this longing, the memories start to show in front of you. Now is the time when you realize what made you the person that you are today. Now you see where your make up process started. Childhood was the time in which your character started developing, the time when personality was dying to break out, when

human nature finally showed her fangs. We can compare childhood with the process of crystallization meaning that slowly but surely, useful things would remain stuck in the child's mind, things selected from a various range of life facts. This is the time when a child learns to learn from his mistakes and to monopolize knowledge from the grownups. In this stage, the child will have the chance to express himself, to express his feelings for the first time and taking his opinion as a matter of life and death, not knowing what lies behind these walls that protect him.

So why is childhood the crystal stage of our life? It is, because no one could ever foresee what experiences will take birth and what will our purpose in life be. Childhood will never lose its grace, and as the power that lies in a crystal, its power will become bigger with the passing of time and it will reach the point in which it will be indestructible. A crystal will always shine in sunlight as well as childhood will always shine in the light of our soul.

And precisely that shine will last, but as soon as a starting would embrace your body, the warmth feeling would disappear and the handkerchief would fall off your hands, on the ground. Now is the time when truth will make you realize that the crystal has been turned into dust for a long time now and that the stories, the gaps in the handkerchief will be blown away by the cold, frozen and cruel northern wind.

Ardelean Bogdan (cls. a XI-a A)

Loneliness - a feeling you must overcome

There comes a time in life when every human being has to face loneliness, a time when you feel vulnerable, hopeless and you have no one to lean on. You see happiness everywhere around you, love, but they don't seem to see you. You find yourself left alone, weak and all you see in front is a huge, incertain future, which you don't know what will bring and you can't gather any strength to face it alone. You keep losing yourself in memories, even if they are bad mamories, just to feel one more

time the love and hapiness you once lived. You fill your mind with regrets, which only hurt, thinking of the bad decisions you made and you find yourself praying for the power to change it all, to have one more chance to make it better. You lost your hope of going on and you know that there's nothing for you to wake up the next day. You tell yourself that time heals every wound, no matter how deep, but you can't seem to have the ability to wait. You can't forget, you can't move on and you live in the past so

intensly, because it's the only thing that gets you through the night.

But, there comes a time in life when you can't remember no more the pain, the oppresive feeling of loneliness on your chest and you start to enjoy with everyone the sublime and, at the same time, the odd feeling of just being alive. There's more to life than a sad heart and when you truly believe this, life suddenly tastes better.

Taflan Cora (cls. a XI-a E)

10 idées pour te faire du bien au quotidien

1. Chante... et pas que sous ta douche: ça a l'air bête, mais *en chantant tu exprimes tes émotions, donc tu te détends.*
2. Fais une séance spa à domicile: fais couler un bain chaud. Avant d'entrer dans l'eau, dispose des bougies autour de la baignoire, *mets un fond sonore ultra-doux* et glisse une pastille effervescente pour sentir les bulles te masser le dos. Achève ta séance par un gommage exfoliant pour purifier et bien nettoyer ta peau.
3. Offre-toi un objet antistress: dès que tu te sens nerveuse, malaxe ton antistress. *À ton contact, tu te détends.*
4. Brûle un bâton d'encens dans ta chambre: choisis-en un naturel à basse d'huiles essentielles, par exemple, au bois de santal reconnu pour ses vertus relaxantes.
5. Tricote: non, ça n'est pas ringard! Le tricot est même considéré comme le nouveau yoga. Non seulement, tu prends plaisir à créer quelque chose d'unique de tes mains mais, en plus, *c'est un vrai remède au stress.*
6. Souris et rigole dès que possible: c'est la meilleure cure contre la morosité !
7. Chouchoute tes pieds: en réflexologie, les pieds sont le *miroir du corps*. Commence par les masser: détends les articulations et masse le dessus et la voûte plantaire, siège de nombreuses tensions. Termine par un bain de pieds aux huiles essentielles.
8. Adopte la crème attitude: outre les effets antidessecchements, ça te permet de te masser quotidiennement et de *prendre contact avec ton corps, d'apprendre à l'aimer*. Triple bénéfice !
9. Teste ton make-up devant ta glace: rien de tel pour te sentir plus jolie. Un nouveau blush effet bonne mine et hop ! Voilà ton visage transformé.
10. Étire-toi comme un chat: allonge-toi sur le dos, tends tes jambes et tes bras et bâille. *Tu te libères ainsi des tensions musculaires.*

Prof. Oana Lola Aura

Europe, histoire d'un nom

Aujourd'hui, lorsque le nom de notre continent, Europe, se trouve sur les lèvres avec une prégnance évidente, on ne peut s'empêcher de ne pas s'interroger d'où vient son nom.

L'appellation du continent Europe a ses origines dans une ancienne légende grecque. On raconte que, loin de la Grèce, en Phénicie, contrée située entre la Méditerranée et le Liban, vivait une belle fille, une princesse qui s'appelait Europe. Un jour, elle est sortie de son palais avec ses amies pour oublier un rêve qui l'avait effrayée et qui la torturait. Elle avait rêvé qu'elle avait été enlevée de force et emmenée loin de ses parents, dans un autre coin du monde.

Mais son rêve est devenu réalité. Zeus lui-même, le père des divinités, ayant pris la physionomie d'un taureau, l'a enlevée et emmenée dans l'île de Crète, île grecque située dans la Méditerranée. Là-bas, Europe a vécu longtemps comme reine à côté de Zeus.

C'est de cette façon que la prophétie d'Aphrodite s'est accomplie: "Tu seras immortelle Europe, parce que le continent qui t'a acceptée portera à jamais ton nom."

Ce n'est qu'une histoire, mais comme toutes les légendes, elle nous charme. Et nous en sommes tous fiers car Europe est le berceau d'une très ancienne civilisation à laquelle nous appartenons aussi.

Faut-il payer plus cher?

Le prix d'un produit n'est pas fixé au hasard. Il dépend de plusieurs critères qui représentent un coût plus ou moins élevé et justifié. Une partie est liée à la recherche scientifique. Des chercheurs passent des mois, voire des années, à essayer de développer des actifs efficaces pour mieux hydrater la peau, faire tenir plus longtemps un fond de teint, supprimer pour de bon les boutons... Donc, payer plus cher un produit plus performant, ça s'explique.

Le marketing fait grimper le prix

Casser sa tirelire pour contribuer au plan marketing –communication du produit (pour mieux le faire connaître) est plus discutable. Pour que tu craques pour leur rouge à lèvres dernier –cri, les marques utilisent tous les stratégies possibles: surexposition dans les parfumeries, pubs à outrance (te le, magazines, affiches...), emballage design et original... Elles font aussi appel à des célébrités (payées à prix d'or!) pour vanter les mérites de leur innovation et ainsi contribuer à leur image de marque. Certaines enseignes prestigieuses (Chanel, Dior...) profitent de leur notoriété pour afficher des prix excessifs (certaines crèmes peuvent coûter 100 Euro).

Sois vigilante et critique

N'achète pas une crème parce qu'elle est la préférée de J-Lo ou a un contenant original. C'est ce qu'il y a dans le pot qui compte! Demande l'avis d'un vendeur et, surtout, teste le produit. Un mascara ne doit pas faire de paquets, une ombre à paupières tient au moins 5 heures et tu dois sentir les effets d'un crème (hydratation, antiboutons...) après quelques jours. Sache aussi qu'à ton âge, tu n'as pas besoin de crèmes innovantes (antirides...) Inutile, donc, de dépenser 40 Euro pour une crème! Les marques vendues en grandes surfaces (Évian, Nivea...) ou en parapharmacies (Nuxe, Caudalie...) sont suffisantes.

Prof. Drăgian Ana

BIEN UTILISER INTERNET POUR LE BAHUT

Internet est un outil idéal pour chercher de l'info et travailler tes cours. Mais attention à bien utiliser tout en restant critique sur tes sources ! Apprends à te repérer dans la jungle des sites... Tous n'ont pas la même valeur et certains véhiculent même des propos illégaux, racistes ou pro-nazis. Mieux vaut être avertie et faire preuve d'esprit critique ! Favorise les sites institutionnels (ceux des ministères) en „.org” ou „.fr” ou le sites d'associations reconnues comme Reporters sans frontières, Les Restos du cœur... Les „.com” sont les plus souvent des sites commerciaux, à éviter pour un travail scolaire. Pense aussi à mentionner l'adresse exacte où tu as trouvé tes renseignements. Attention : „Google” ou „Yahoo” ne sont pas des adresses, mais des moteurs de recherche.

Bannis le „copier-coller” Pour toute recherche, tes profs te demandent de fournir un travail personnel. Tout comme tu ne te permettrais pas de photocopier une page d'une encyclopédie pour la glisser dans ton classeur, tu ne peux te contenter d'un „copier-coller” en guise d'exposé. Tu dois au contraire trier les informations importantes et les insérer dans un texte que tu as toi-même écrit ! Enfin, n'oublie pas que les enseignants utilisent aussi Internet et qu'ils savent juger tes capacités littéraires. N'essaie donc pas de les tromper en t'attribuant les propos d'un écrivain, sociologue ou psy confirmé : ils s'en rendraient compte facilement et te mettraient un zéro...

Cible tes recherches... Le risque avec Internet est d'être submergée par des infos éloignées ou sans rapport avec le sujet. Tu dois faire un exposé? Pose-toi les questions (qui, quand, où, pourquoi?), qui vont guider ta recherche et te permettre de cibler les renseignements dont tu as besoin. De même, si tu dois rédiger une biographie, contente-toi de prospecter du côté des étapes-clés de sa vie, ses œuvres... Avant de passer à la phase „écriture”, sélectionne, parmi les infos récoltées, celles que tu vas utiliser. Surligne dans ta doc imprimée les éléments et idées-clés. Ensuite, organise-les dans un plan, puis rédige ton texte avec tes mots.

Oana Mara (cls. a XII-a E)

A versenyzőről

A sportsílusban megfogalmazott „Ki tud többet?”, „Ki az értelmesebb, ügyesebb, szebb?” kérdések egy sajátos embertípushoz szólnak: a „Vizsgázóhoz”, aki minden bizonytani akar. Akinek legfőbb élettörekvése, hogy megelőzzön Másokat, hogy kitűnjön a tanulásban, munkában, táncban, udvarlásban, szépségen stb. Aki a tudást nem magáért a tudásért szereti, hanem azért akar tudni, hogy megmutassa, hogy ő Többet tud. mindenáron előnyre, Mások kiszorítására törekszik. Erkölcsei támasza egy fölötté álló állandó ELLENŐRZŐ. Fórum, amely „megszervezi” érvényesülése feltételeit (lásd: tantárgyversenyek, fokozati vizsgák, továbbképzések, szépségversenyek, stb), és rendszeresen tudósítja őt személyének, képességeinek értékéről.

Az iskolában a tanártól úgy tanul (magol), mint a biztos tudás megtettesítőjétől. Mert szerinte a Hatalom nem tévedhet. Ha pedig téved, akkor nem Hatalom. A tanár (vagy bárki) pillanatnyi határozatlanságát, tanácrólanságát, elvétését (ami egyébként emberi tulajdonság) tapasztalva készen áll fölébe kerekedni és kivinni végső „GYÖZELMÉT” a „Tudatlansággal” szemben. Mert Ő nem ismer mást, csak GYÖZTEST és VESZTEST. A Vesztes helyzetét megalázónak, magához méltatlannak tartja. Magát csak győztesként tudja elközelni. Győzelmének titka, hogy minden alkalmazkodik a „Hatalomhoz”. Személyiségi vonásai ennek megfelelően az ő vizsgáztató Fórum (RENDSZER) elvárásai, érdekei szerint alakulnak, mégpedig úgy, hogy programozott igénybevételekkel kizökkentik önmagából (mert minden emberi egyed születésétől természetesen önmagából építkezik, kreativitásának maximumát nyilvánítva, a legnagyobb hatékonyság elve alapján). Elfeledtetik vele, hogy Ő VALAKI, EGYÉN, MEGISMÉTELHETETLEN LÉNYEG, aki maga alkotja Világát és benne Önmagát. Olyan tulajdonságokat fejlesztenek ki benne, amelyek lehetővé teszik funkcionálását a „RENDSZERBEN”.

Élete az INGER-VÁLASZ sémára redukálódik. Egyszóval SZEMÉLYISÉGVESZTETTÉ (személyiség nélkülivé) válik, olyanná aki képtelen önmaga ellenőrzésére és a véleményalkotásra. Hogyan is lehetne saját véleménye, amikor nem tud két gondolatot együttgondolni, amikor az iskolában, érettségi vizsgán a Vizsgáztatók nem óhajtanak mászt tőle azonkívül, hogy visszahallják saját véleményüket. A Vizsgázónak nem szabad tétovázni, mert ha megáll és gondolkozni kezd, a Vizsgáztató Szaktekintély azonnal közbeszól és fölényes gesztusokkal kísérve állítja át a kis „nemtudomkát” a „helyes” vágányra. De különben ez nem is nagyon fordul elő a Vizsgázával, hiszen „kimunkált” intelligenciája egyenesen arányos a rábízott feladatokkal. Mindig tudja, hogy mit várak el tőle, és eleget is tesz az elvárásoknak. Nem egzisztál, neki csak reakciói vannak. Általában meg is kapja fáradozásaiért a kitüntetéseket (például az ösztöndíjat), amelyek egy időre anyagi előnyökhez is juttatják. mindenből jeleskedik, és semmit nem tud igazán. Számára minden „technikai” kérdés műveltsége adatok ismeretek, megoldási eljárások felmutatásának képességében áll. Nem erőlteti meg magát fölöslegesen, csak annyit tesz, amennyi nélkülözhetetlen minden nap „győzelmeihez”.

Életmódjából következik, hogy az emberi viszonyokat ELLENŐRZŐ (hatalmas) és ELLENŐRZÖTT (hatalomnélküli-hatalmas) kölcsönös függéseként élí át. Titkos vágya, ami egész (munkaképes) ideje alatt marja őt, hogy „sikeres” ellenőriztetések által felkerüljön az Ellenőrzők sorába, hogy majd ő mutassa a mércét...

A kultúrát sportszerűen üző iskolából kikerült egyén tudása Reproduktív jellegű (nem alkot, nem létrehoz, kigondol, hanem felidéz, visszaad, utánoz).

A kultúrát nem azok tartják fenn és viszik előre, akik túlkiabálnak Másokat, már bevett igazságokat szakközva, hanem azok, akik képesek Önmagukat MEGHALLANI, és természetes egyszerűséggel bontakoztatják kreativitásukat. Akiknek életcélja nem az, hogy lenyomjanak, letörjenek, elhallgattassanak Másokat, hanem az, hogy Életükkel, Személyiségek gazdagításával, alkotással, minden egyes EMBER, és általában az EMBERISÉG, felemelkedését szolgálják.

VÉGRE ITT....

Íme, most már mi is elmondhatjuk, hogy vagyunk valakik a nagyvilágban! Ugyanis márciusban megálapítottuk a Margittai Magyar Középiskolások Csoportjátt.

Nagy örömkre már az első összejövetelünkön a vártnál sokkal több diáknak jelent meg.

A diáktanács szeretné összekovácsolni az O.Goga Főgimnázium magyar tanulóit, és minél több programot szervezni a számukra. Ha a továbbiakban minden a tervezek szerint alakul, végre a magyar szakos "újoncoknak" (mármint kilencedikeseinknek) lehet egy tiszteles és izgalmas gólyabált szervezni. E mellett kulturális eseményeken is ott szeretnénk lenni a diáktanács tagjai, és megmutatni, hogy a magyar diákok is sok mindenre képesek, csupán akarat kell és összefogás a tagok részéről.

Nagy segítségünkre van többek között az is, hogy Emil Marcel Sas igazgató úr mindenben támogat minket.

Első megrendezésre kerülő programunk április

22-én lesz. A Föld Napja alkalmából mi is szeretnénk felhívni a figyelmet arra, hogy a környezetünk tisztasága és ápolása nagyon fontos feladat. Ezért a Föld Napján szemetet fogunk gyűjteni, és szórólapokkal fogjuk felhívni az emberek figyelmét arra, hogy földünk nagy kincs, amire vigyázunk kell.

A második programunk egy RETRO-buli lenne, mely a közeljövőben (májusban) kerül majd megrendezésre.

Diák tanácsunk egyben tagja a MAKET-nek is, vagyis a Bihar Megyei Magyar Diák tanácsok Egyesületének.

Szeretettel várunk, további érdeklődőket bárki jöhet, aki egy jó társaságba vágyik, és szeretne valamit kezdeni magával...és végül, de nem utolsó sorban, szeretne jókat bulizni!!

Buzi Orsolya (XI.H.)

Környezetvédelem mai szemmel

A következő rövid riportban, a margittai Octavian Goga Főgimnázium biológia szakos tanára, Balla Sándor, fejtette ki véleményét környezetünk mai helyzetével kapcsolatban.

Azzal az emberrel beszélgetek, aki pályája elején a természetvédelemmel, a természetbiológiával foglalkozott volna legszívesebben, ámde a körülmények a mi iskolánkba sodorták. Nem elköpesztő belegondolni, hogy Romániában csak egyetlen, a bukaresti kutatóintézet, létezik? A napjainkban végző fiatalok mindössze 0,5%-a tud megélni a kutatómunkából.

Első kérdésemben a környezetvédelmi problémák mai helyzetéről kérdeztem B.S.-t, és ezt a választ kaptam:

B.S.: A helyzet súlyosabb a közvélemény tudatánál. Az emberekben él az a megszokás, hogy úgyis meg lesz oldva, majd más elintézi, miért törődjek vele. Ez az Európai Unió problémája is, és a helyzet ennél csak durvább lesz.

Mit tesz a rossz helyzet ellen B.S., valamint a lakosság miért nem foglalkozik eleget ezzel a témaival?

B.S.: A probléma abból ered, hogy hiányzik egy jól kiforrott értékrendű közösség. Például kellene ösztönözni az embereket a természet szeretetére, a környezetünk védelmére, és ebben egy természetjáró csapat létrehozása nagyban segítene. Ha lenne követendő példa, akkor az emberekben is kialakulhatna a „nem érzem jól magam, ha nem követem” érzés. A mai napokban is kellene egy, az 1900-1960-as években működött „bakkancsos túristákhoz” hasonló csoport.(Bár ez a csoport sohasem volt hivatalos)

Mit tehetünk ennek érdekében?

B.S.: Ez csak iskolában valósulhat meg, például egy ökológiai kör létrehozásával. Az nem nagy eredmény, ha kitakarítunk egy parkot, és utána azzal büszkélkedünk. A lényeg az erkölcsben van, amely nem készíteti a fiatalokat. Most, ha egy darab cigarettacsikk legkevesebb 150-200, de esetenként csak 600 év alatt bomlik el, akkor mindenki elgondolkozhat azon, hogy nem lenne-e érdemes kicsit jobban odafigyelni a környezetünkre?

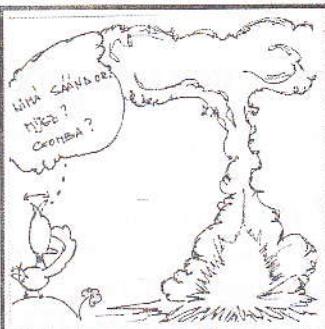
Kállay Tamás

KACSA-KOCSSÓRD

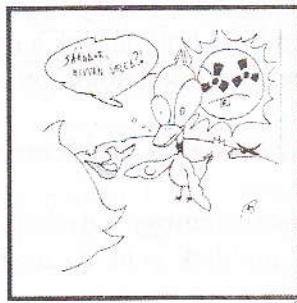
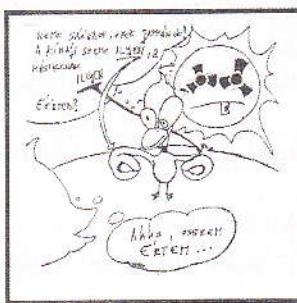

Oánsz ápon a tájm, áur hírész -Sáándor end Áapi - wér szitting on a domb. Bát száddönyl, számting sztréndzs heppönd...

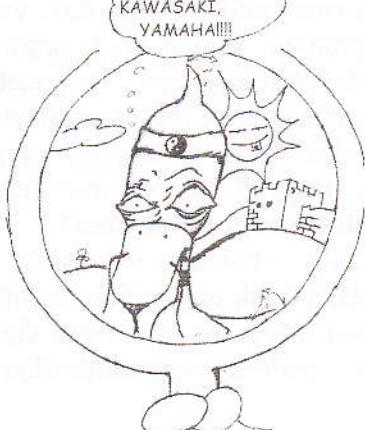
Bikoz of dö tu meni alkohol & dzsoint (kidz, do not tráj disz et hóm) thér wér flájing bekk in tájm & szpéesz....whuuush..pow

Nó véj!!! Dö sztupid ámerikánsz wér
bombarding Hiroshima. Aur púr hírósza
ar in grév déndzsör. Letsz szí vat
heppönz...

Ó máj!!! Disz kent bi igaz. Dö púr fellösz wér törnd in szám idötlükking dzsapensz. Sáendor is ö veri cool old nindzsa end Áárpí....vell hisz just öreg.
Isz dér eni iszkép from disz szicsuésön?
I donno. Du ju?

Ez ju ken szi, de szicsuétion iz veri óuful. Bát, bikoz of szpész limit & önreklóm vi vont sér u eni mor of disz grétt drama, ántil ju báj dö next újság.

Teccikérteni?

A sakkról...

A sakk egy olyan játék, amelyet csak sok gyakorlás után lehet tökéletesen játszani. A sakkjátszmát két játékos játsza egy 8x8-as táblán, a sakktáblán. A sakk bábuja a király, a királynő, a bástya, a ló (buszár), a futó (futár), a gyalog (paraszta).

A játékosoknak az a céljuk, hogy az ellenfél királyát olyan helyzetbe kényszerítsék, melyben a királyt legalább egy bábu támadja, és ez a támadás semmilyen szabályos lépéssel sem hárítható el. Egy játékos akkor nyer, ha szabályos lépéssel bemattolja az ellenfél királyát, vagy ha az ellenfele bejelenti, hogy feladja a játszmát.

Iskolánkban is megrendeztek egy sakkversenyt az iskola legjobban sakkozó kilenc- és tizedikös diákjai között. A verseny rendezője Ciupe Augustin tornatanár volt, aki minden megtett a verseny szabályos lezajlásáért. A verseny a Margittai Polgármesteri Hivatalban volt megrendezve három alkalommal.

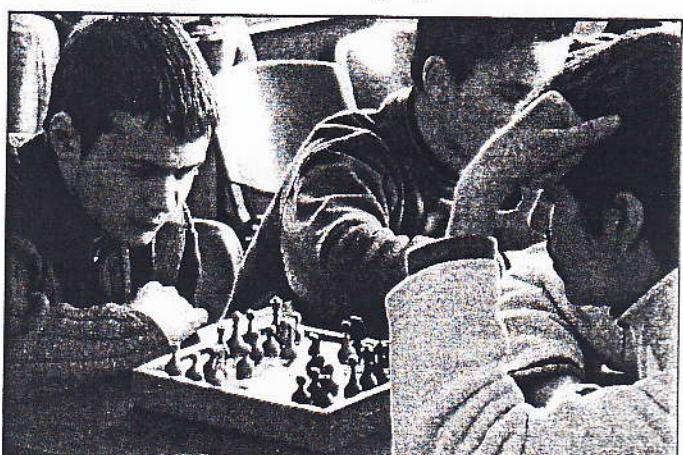
A verseny első fordulója 2007. március 19-én zajlott, melyen tizenkét kilencedikös diák vett részt, akikből hat jutott tovább. A második forduló 2007. május 26-án volt megrendezve, két kilencedikös diák jutott tovább a verseny harmadik fordulójára, melynek megrendezésére 2007. április 2-án került sor.

A harmadik fordulón két kilencedikös és négy tizedikös diák vett részt. Több órás játszma után a diákok a következő

helyezéseket érték el:

- I. díj Bánházi Botond (X.H)
- II. díj Erdei István (X.H)
- III. díj Csengeri Csongor (X.H)
- IV. díj Bertalan Gyula (IX.H)
- Bíró Zsolt (IX.H)

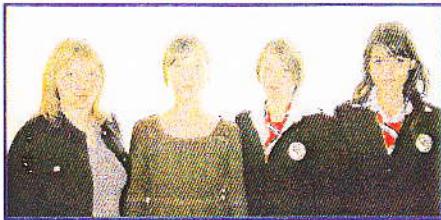
Az első három helyezést elérő diákok díjakat vehettek át az iskola részéről különböző értékben. minden helyezést elérő diáknak oklevelet kapott Sas Marcel igazgató úrtól.

Ne mândrim cu ei!

Elevii și profesorii care au obținut premii la Olimpiade și Concursuri Scolare

BIOLOGIE: prof. Laura Tomuță și elevile Botoș Ioana (XII C), Ghiula Oana (XI A), Yacoob Sumaya (XI A, locul I la faza națională)

LIMBA MAGHIARĂ: prof. Farkas Cecilia și elevii Kelemen Emese (X H), Fincsiki Noémi (XI J), Tóth Bernadett (X H), Borzás Csaba (XII H), Erdei István (X H), Csengeri Csongor (X H), Lázár Tamás (XII J - locul I Concursul de creațivitate Literară, calificat la faza națională la Târgu Mureș).

CHIMIE: prof. Nagy Gabriella și elevii Pap Lóránd, Bánhazi Botond, Ecsedi Roland, Szőke Árpád (participanți la faza națională a Concursului Național de Chimie "Irinyi János"). Pap Lóránd calificat la etapa internațională de la Szeged (Ungaria).

SPECIALITĂȚI: prof. Ștefanu Traian și elevul Görbe Tibor (XII G).

FIZICĂ: prof. Veres Zoltan și elevii Györfi Tamás (XII H, locul II faza județeană, mențiune faza națională, selecționat în lotul național de fizică), Tyukodi Botond (XII H, locul I faza județeană, selecționat în lotul național de fizică), Papp László (XII H), Ecsedi Roland (X H), Pap Lóránd (X H) și Bánhazi Botond (X H), participanți la faza națională a Concursului Internațional de Fizică "Vermes", ultimii doi calificați la etapa din Ungaria.

INFORMATICĂ: prof. Zenovia Mihuc și elevii Gal Cristian (XII B) și Pop Dan Ioan (XII B), medalie de aur la "InfoMatrix"

INFORMATICĂ: prof. Sarca Simona și elevii Borz Sergiu, Pop Cristian, Suiogian Lorand (XII A, medalie de argint la "InfoMatrix")

LIMBA ȘI LITERATURA ROMÂNĂ: prof. Iova Ana-Maria și eleva Ropotcan Mihaela (IX D)

LIMBA ENGLEZĂ: prof. Pop Claudia și elevii Ardelean Bogdan (XI A), Oros Dan (XI A) și Borzás Csaba (XII H)

RELIGIE: prof. Biró Erika și eleva Kiss Emőke (X H, mențiune faza națională)

LIMBA FRANCEZĂ: prof. Drăgian Ana și eleva Cordoș Florina (XI E)

ECHIPA DE HANDBAL FETE: prof. Augustin Ciupe și celele Horvath Lavinia (XII A), Dobroș Tiinde (XII H), Soós Renata (XII H), Tóth Ágota (XII H), Rákosi Timea (XII J), Karetka Ilona (XII J), Szabó Mária (XII J), Ferche Diana (XI B), Jarca Mădălina (XI D), Mărieș Gladia (XI D), Király Ildikó (XI H), locul 2 la faza județeană.

ECHIPA DE VOLEI BĂIEȚI: prof. Turc Marius și elevii Varga Doru (XI B), Zdrobea Lucian (XI B), Mal Ovidiu (XI B), Tamaș Ovidiu (XII F), Tamaș Marius (XII F), Borșa Emreic (XII F), Cucura Dorin (XII F), Zaharia Sebi (X A), Bandula Florin (X D), Borta Raul (X C), locul 3 la faza județeană.